Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 88. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, TUESDAY, MAY 10, 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, ВІВТОРОК, 10-го ТРАВНЯ 1955. No. 88. VOL. LXII.

ПРИПИНЕНО НА ОДИН ТИЖДЕНЬ ЩЕПЛЕННЯ ВАКЦИНОЮ СОЛКА

УРЯД ЗАРЯДИВ ДОДАТКОВУ КОНТРОЛЮ ПРОДУКЦІЇ ЦІЄЇ ВАКЦИНИ, ХОЧ ПЕРЕКОНАНИЙ ПРО ЇЇ НЕШКІДЛИВІСТЬ І УСПІШНІСТЬ

Вашингтон. — Генеральний лікар ЗДА д-р Лієнард А. Шілі заявив, що щеплення вакциною д-ра Солка продовжуватиметься аж в найближчому тижні, бо уряд припинив щеплення, щоб можна було сконтролювати продукцію цієї вакцини. Як тільки всі дотеперішні запаси вакцини виявляться безпечні — то зараз щеплення буде продовжуватися. Д-р Шілі заявив, що ця додаткова контроля нешкідливости вакцини переводиться не тому, що уряд не вірить в її безпечність, тільки тому, щоб додатково ствердити, що вона нешкідлива для здоров'я нащеплених і дійсно охороняє проти занедужання на дитячий параліч. „Служба Публічного Здоров'я, казав д-р Шілі, має повну віру в те, що вакцина д-ра Солка безпечна і успішна". Він також сказав, що продуценти не будуть припиняти продукції цієї вакцини. Д-р Шілі казав, що це зарядження уряду про тимчасове припинення щеплення треба „вважати за сильну рекомендацію для стейтів і міських самоуправ", а не за повну урядову заборону. Генеральний лікар казав також, що він хоче запевнити батьків вже нащеплених дітей, що вони не мають причини боятися за здоров'я своїх дітей. Справа вакцини д-ра Солка представляється тепер так: 1. Додаткова контроля вакцини та її продукції почалася негайно і її переводять призначені до того спеціялісти. 2. Тепер треба припинити щеплення цією вакциною аж до дальшого зарядження. 3. Після переведення контролі вакцини буде видане нове зарядження про продовжування щеплення. Д-р Шілі видав це зарядження про припинення щеплення після конференції із спеціялістами, яка тривала, тільки з малими перервами, три дні і дві ночі. Заборона продажу вакцини фірми „Каттер Ляборторії" існує далі. Д-р Шілі заявив, що досі нащеплено більш як п'ять мільйонів дітей в цьому році. З цього 50 дітей захворіли на поліо після нащеплення, з цього 44 дітей дістали були вакцину фірми „Каттер" ще в тому часі, поки видано було заборону щепити вакциною цієї фірми. Він заявив, що покищо не можна видати заяви про шкідливість вакцини фірми „Каттер", бо ще не стверджено з певністю, що недугу спричинила ця вакцина, а самі випадки недуги могли бути внаслідок того, що діти мали бацилі поліо ще перед нащепленням. Випадки занедужання після нащеплення вакциною інших фірм, а° не фірми „Каттер", досі траплялися в відношенні 1 до 700,000 випадків. Уряд гадає, що немає потреби уважати за шкідливу ту вакцину інших фірм, яка в кількості двох мільйонів кубічних сантиметрів находиться вже між людьми. Цією вакциною можна буде щепити після чергового повідомлення про безпечність і нешкідливість вакцини д-ра Солка.

Обіцяють бездефіцитовий бюджет і зменшення податків

Гот Спрінґс, Вірджінія. — Члени Дорадчої Ради Підприємців обіцяють, що в січні 1956 року можна буде внести до Конґресу законопроєкт про збалянсований бюджет і про зменшення податків. Цю заяву склали вони після розмови з секретарем скарбу Джорджом М. Гомфрі. Дорадча Рада Підприємців — це позапартійна організація, до якої належать підприємці з усіх стейтів ЗДА, і вона часто висловлює думки, згідно з урядовими господарськими плянами. Згідно з цією заявою мали б бути зменшені податки від прибутків і від корпорацій. Сам Гомфрі відмовився дати вияснення про конференцію з представниками підприємців, але деякі з них заявили, що він також надіється на збалянсований бюджет в фінансовому році, який почнеться 1 липня 1957 р. Гомфрі мав сказати, що можна надіятися бездефіцитового бюджету і зменшення податків, якщо не буде війни або страйків, які пошкодили б економіці країни. Ці передбачення зроблені на основі того, що всі більші промисли своєю продукцією перевищають продукцію з минулого року, а будівельний і автовий промисл ведуть перед в цьому збільшенні продукції. Про можливість зменшення податків в 1957 році говорить і Комітет для економічного розвитку.

В АМЕРИЦІ

● **Видавець щоденника** „Ди Шикаґо Дефендер", Джан Г. Сенґстен, передав президентові Айзенгаверові річну нагороду, яку уфундовано в честь заосновника цього часопису, призначеного для негритянського населення. Айзенгавер дістав цю нагороду за те, що він на своєму високому становищі здійснює „американські засади рівности та поширює демократію в ЗДА і в світі".

● **До арґентинського сенату** внесено законопроєкт про те, щоб усунути навчання релігії зі шкіл. Внесено також інший законопроєкт, щоб позбавити всіх привілеїв Католицьку Церкву та відлучити її від держави, змінивши відповідно конституцію. Боротьбу проти Церкви почав Перон ще в листопаді минулого року, твердячи, що католики виступають проти його режиму.

● **П'ятого травня** в деяких західних стейтах ЗДА був проголошений противолетунський алярм, бо гадали, що ворожі літаки налетіли на територію цієї країни. Турбомоторові нищильники вилетіли були зі своїх баз. Працівники Цивільної Оборони зайняли свої становища, деякі уряди евакуювалися, а радіостанції перервали свої авдиції. Алярм тривав сім хвилин, бо виявилося, що це були американські бомбовики B-47.

● **На вузлових стаціях** нюйоркської підземки стоятимуть автомати-дороговкази, які показуватимуть пасажирам, як їм доїхати до бажаного місця. Пасажир має натиснути на ґудзик, що знаходиться біля назви тої станції, до якої він хоче їхати, і негайно світло покаже йому потрібний шлях. На натиск іншого ґудзика вилетить картка з поясненням, де треба пересідати і якою лінією треба їхати.

● **Армія** поставила в Дітройті великий електричний автомат, який заступить працю 350 урядовців. Ця „машина-мозок" коштувала 5 мільйонів долярів, і вонна виплатиться впродовж шістьох років. Вона контролюватиме інвентар усіх запасових частин військових авт ЗДА. Коли вона „побачить" що число якоїсь автової частини нижче за 450,000, то негайно алярмуватиме, щоб купувати нові запаси.

● **Чотири американські** баптистські проповідники хочуть проповідувати в СССР. Голова Американської Баптистської Конвенції д-р В. Карні Гарґровс заявив, що російські баптисти дістали дозвіл запросити американсських проповідників до Росії. З державного департаменту дозволу на це ще не дано.

● **Провідник** демократичної більшости в Сенаті сенатор Линдон Б. Джансон заявив на прийнятті демократичних губернаторів в Вашинґтоні, що демократи зможуть виграти вибори до Конґресу в 1956 році і вибори президента, бо вони не є так розбиті, як Республіканська партія, лідер якої в Сенаті Новленд постійно критикує закордонну політику Айзенгавера.

ЗДА і Франція нараджуються над справою В'єтнаму

Париж. — Державний секретар Дж. Ф. Доллес, разом з американським амбасадором у Парижі Діллоном та фахівцем від індо-китайських справ Джібсоном нараджувались в минулу суботу 2 години в французьким прем'єром Фором і міністром закордонних справ Піне над узгідненням становища обох названих держав до В'єтнаму взагалі та зокрема до ситуації, що витворилась у Південному В'єтнамі. На тій конференції ще не вирішено всіх справ і назначено продовження її на понеділок і вівторок. За часописними коментарями, головною точкою розбіжних думок є особи голови Південного В'єтнаму Бао Даі, що став у В'єтнамі непопулярною фіґурою, як слухняне знаряддя в руках французького уряду, та особа прем'єра Нґо Дінг Дієма, націоналіста, неприхильного до Франції, який затe користується підтримкою Америки. Сам Бао Даі прибув до Парижу з французької Рів'єри, щоб побачитись із Доллесом, але невідомо, чи до такої зустрічі прийде. ЗДА, пишуть часописи, стоять на принциповому становищі, що вони підтримуватимуть кожне правління у В'єтнамі, яке даватиме запоруку, що є антикомуністичне, демократичне і льояльне до Заходу, а таким урядом уважає уряд Нґо Дінг Дієма. Прем'єр Нґо Дінг Дієм не погоджується на проєкт Франції, щоб створити новий уряд під його головуванням, але з участю всіх опозиційних груп та з Бао Даі, як головою держави, і щоб покликати до життя прибічну державну раду, в якій засідав би вправді і він, Нґо Дінг Дієм, але, де в кожній хвилині можна б провалити існуючий уряд. Знову ж Франція не погоджується на скинення Бао Даі, як голови держави, і на президентську систему в В'єтнамі по зразку Америки, де президентом і прем'єром була б одна особа, в даному випадку — Нґо Дінг Дієм.

Американська Асамблея підтримує політику Бенсона

Гарріман, Н. Й. — Американська Асамблея заявила американським фармерам, щоб вони більше дбали про власну ініціятиву для збільшення своїх прибутків, а не очікували державної допомоги для підтримки цін на фармерські продукти. На цих зборах Американської Асамблеї були присутні 60 провідників фармерів, праці, виховників, підприємців і урядовців, і вони цікавились фармерською програмою. Наради тривали чотири дні, і під час них більшість присутніх прийшла до переконання, що сільськогосподарська політика секретаря рільництва добра, бо Езра Тефт Бенсон є за „пливкою" підтримкою цін на фармерські продукти, яка дозволила б реґулювати фармерську продукцію і не збільшувати запасів в урядових складах сільськогосподарських продуктів, яких уряд не може позбутися. Американська Асамблея не визначила висоти паритету допомоги фармерам, але її думки ближчі урядовому законові, який тепер існує, і противляться новому законопроєктові, який недавно прийняла Палата Репрезентантів, і який домагається 90 відсотків паритету в допомозі фармерам.

Виконна Рада КІО прийняла статут об'єднаної робітничої організації

Вашингтон. — Виконна Рада Конґресу Індустріяльних Організацій прийняла запропонований статут, який має обов'язувати нову спільну організацію, що має об'єднувати КІО та Американську Федерацію Праці. Проти нового статуту голосував тільки представник Спілки Транспортових Робітників Ґустав Фейбер. Рада КІО пропонує, щоб повідомити все робітництво про те, що діється з добродійними спілковими фондами, бо це буде найкращим способом не допустити до надужить в адміністрації цими фондами. Публікування стану добродійних фондів повинно бути примусове на основі федерального закону. Подібне становище в цій справі займає і АФП. Знавці робітничих справ стверджують, що це по раз перший в історії робітничого руху самі робітничі організації пропонують федеральними законами реґулювати деякі ділянки своєї активности. В справі назви для нової об'єднаної робітничої організації не прийнято жадного рішення. Голова КІО Волтер П. Рутер заявив: „Ми не маємо права називати нову об'єднану організацію КІО, а вони вже не мають права називати її АФП". Це нова організація, і нова назва повинна це зазначувати.

Сенатор Лімен проти іміґраційного закону

Вашингтон. — Демократичний сенатор Герберт Г. Лімен і голова Жидівського Американського Комітету Ірвінґ М. Енґел промовляли на річних зборах Виконної Ради цього Комітету і гостро критикували теперішній іміґраційний закон МекКаррана-Волтера та його здійснювання теперішньою адміністрацією. Сенатор Лімен сказав, що цей закон зробив багато кривди окремим особам, а тієї кривди, яку він „спричинив ЗДА, навіть не можна обрахувати". Цієї шкоди не можна скалькулювати, бо той закон допомагає комуністичній справі, „даючи комуністам в руки кий, яким вони нас б'ють". Голова жидівського Американського Комітету Енґел казав, що „заміновані комуністами поля не можуть стримати політичних втікачів, але безсердечність деяких американських бюрократів і законодавців не дозволяє цим втікачам бути союзниками вільного світу та об'єднатися з нами". Сенатор Лімен назвав здійснювання нового іміґраційного закону „фіяском", бо в дійсності майже впродовж двох років могла примути до ЗДА тільки „приблизно 1,000 осіб із політичних втікачів".

Труман започаткував будування бібліотеки свого імени

Індепенденс, Мо. — Колишній президент Труман започаткував в день своїх 71-их народин копання фундаментів під будівлю Бібліотеки ім. Геррі Трумана. В урочистості цього започаткування взяло участь яких 2,500 осіб приятелів і знайомих колишнього президента. Кошти будування і влаштування цієї бібліотеки виноситимуть 1,700,000 долярів, з чого зібрано вже 1,000,000 долярів. В бібліотеці будуть зібрані всі документи, книжки і пам'яткові речі з часу урядування Трумана в Білому Домі. Завданням бібліотеки є вможливити працю американським історикам над дослідами Трумановоro періоду в історії З'єдинених Держав Америки. Промову з приводу цієї урочистости виголосив д-р Ельмер Елліс, президент Міссурського Університету, який пригадав сумну долю документів і пам'яток інших колишніх президентів ЗДА, знищених і розгублених на протязі десятиліть.

Німецький генерал у штабі НАТО

Париж. — Генерал Ганс Шпайдель призначений репрезентувати Німецьку Федеративну Республіку у штабі плянування НАТО. Його прийняття туди, як репрезентанта нової німецької збройної сили, буде проголошене офіційно генералом Грунтером, головним командантом всіх збройних сил НАТО. Ген. Шпайдель і гурт західньо-німецьких старшин у головній кватирі НАТО під Парижемноситимуть цивільні вбрання, поки офіційно не буде в Західній Німеччині проголошене формування нової німецької армії, яка дозволена Паризьким договором до висоти пів мільйона вояків. Для цього нема ще відповідних німецьких законів. Постійним делеґатом в Раді НАТО в ранзі амбасадора вже призначений професійний західньо-німецький дипломат Герберт Блянкенгорн, який має тепер 51 рік і в рр. 1935-39 був секретарем німецької амбасади у Вашингтоні. Офіційно Західня Німеччина допущена до НАТО в минулу п'ятницю 6 травня ц. р. Амбасадор Німецької Федеративної Республіки у Вашинґтоні, д-р Ганс Крекелер, передав держ. секретареві Доллесові перед від'їздом цього останнього до Парижу на конференцію держав НАТО, документ приступлення Німеччини до НАТО, в люксусовій обгортці.

Загроза для коаліції прем'єра Шельби

Рим. — Цього тижня буде вирішена доля уряду премєра Маріо Шельби, створеного 14 місяців тому 6 лютого 1954 року й основаного на коаліції християнських демократів з італійськими соціялістами. Коаліція ця зазнала в останньому часі декілька поразок, зокрема дошкульною поразкою було для неї обрання президентом Італії Джіованні Грончі, представника лівого крила християнських демократів. В політичних колах не вірять, щоб Шельбі повелося оминути кризу свого кабінету. Сподіваються, що президент Грончі доручить йому творення нового кабінету в цілком іншому складі. Безпосередніми спричинниками кризи є праве крило італійських соціялістів, представники якого в уряді Шельби заявили, що вони примушені резиґнувати із своїх становищ. Провідник соціялістичних міністрів Джюзеппе Сараґат заявив, що обрання президентом Італії Джіованні Грончі не тільки вказує на розлам серед християнських демократів, але й відкриває дорогу до уряду лівому крилові італійських соціялістів, які під проводом Пєтро Ненні були весь час вірними союзниками італійських комуністів. Італійський парлямент зійдеться у вівторок, щоб обрати нового президента парляменту на місце Грончі, який став президентом держави, в середу відбудеться заприсяження Грончі і зараз же потому прем'єр Шельба подасть на руки нового президента резиґнацію свого уряду.

Жуков святкував у Берліні 10-річчя перемоги над Гітлером

Берлін. — Совєтський маршал Георгій Жуков разом із одним із віце-прем'єрів СССР Первукіним були „гістьми" сх.-німецького уряду й взяли участь у параді з нагоди 10-річної остаточної перемоги над Гітлером у другій світовій війні. Відповідна маніфестація відбулась в східньо-берлінській державній опері. Сам будинок оперного театру і доїзди до нього були сильно бережені військом. В офіційному комунікаті східньо-німецький „прем'єр" Гротеволь і Первукін заявили, що з'єднення Німеччини може прийти тільки в рямцях загально-европейської системи „безпеки". Зокрема Гротеволь проголосив 4 точки, як передумови до з'єдинення Німеччини, з яких виходить, що Західня Німеччина й західні альянти мусять спершу признати східньо-німецький „уряд" рівнорядним і рівноправним, як західньо-німецький, і що обидві поділені Німеччини мусять безпосередньо погодитись щодо з'єдинення та „просити" 4 великодержави перейняти ґарантію за умову, яку ті дві частини Німеччини самі вирішать. Як відомо, ані західньо-німецький уряд, ані західні альянти не признають леґальности східньо-німецького комуністичного — уряду, що настав виключно з волі Кремлю. Сам Жуков заявив, що озброєння Західньої Німеччини штовхне Німеччину в „нову катастрофу". Зрештою „совєтський нарід не є ворожий німецькому народові і готов встановити приязні взаємини з усіми сусідами". У Москві, на святкуванні 10-річчя перемоги над німцями — Хрущов заявив, що СССР хоче „співіснування" з Заходом — але коли б прийшло до атомової війни, то буде боротися „око за око і зуб за зуб". У Відні на подібній параді виступив Лазар Каґанович, перший заступник совєтського прем'єра.

ВІДТРАНСПОРТОВУЮТЬ ПАМ'ЯТНИК „СОВЄТСЬКОЇ ПЕРЕМОГИ"

З допомогою кранів усунено з пєдесталу в Західньому Берліні совєтський танк, поставлений на пам'ятку „совєтської перемоги" над Німеччиною. Совєти не хотіли самі забрати цього пам'ятника і тому аліянти доручили його відтранспортувати у східню зону Берліну.

У ПАРИЖІ РАДЯТЬ 15 МІНІСТРІВ КРАЇН НАТО

У КОНФЕРЕНЦІЇ ВПЕРШЕ ПРИЙМАЄ УЧАСТЬ КАНЦЛЕР АДЕНАУЕР, ЯК РІВНИЙ ПАРТНЕР. — НАЙВАЖНІША СПРАВА: НОВА ЗУСТРІЧ ІЗ СОВЄТАМИ

Париж. — Від останньої суботи перебувають в Парижі міністри закордонних справ 15 держав, отже 14-ти давніх членів бльоку Північно-Атлантійського пакту і Німецька Федеративна Республіка, тількищо проголошена суверенною державою, після того, як усі сиґнатарі Паризького договору завершили ратифікаційну процедуру і передали ратифікаційні грамоти. Канцлер Конрад Аденауер взяв уже участь, як рівний із рівними, у частині нарад, що їх вели державний секретар Доллес, англійський міністер закордонних справ МекМіллан і французький міністер закордонних справ Піне у справі найближчої конференції з Совєтами. Вони обмірковували мериторично можливості такої конференції і компромісову плятформу, на якій могло б наступити з'єдинення Німеччини, як також виготовлювали текст офіційної ноти в цій справі до СССР, з одночасним запрошенням до такої нової конференції. Справа мала бути реферована на повному зібранні членів НАТО у вівторок 10 травня. Таким чином, на випадок, коли б прийшло дійсно до нової зустрічі представників Заходу з Совєтами, то Західні міністри репрезентували б не тільки свої країни, але й зорганізований в НАТО вільний західній світ. Три західні міністри закордонних справ задумують з кінцем тижня переїхати до Відня, щоб там стрінутись із Молотовим та підписати з ним австрійський державний договір і при цій нагоді перевірити у розмовах з ним, чи й коли можлива нова спільна конференція у справі Німеччини. Однак тому, що від середи цього тижня до вівтірка майбутнього відбуватиметься у Варшаві конференція 9-ти комуністичних держав для створення військово-політичного комуністичного бльоку нібито для зрівноваження Західньо-европейської Унії, що постала тепер з Західньою Німеччиною включно, то невідомо, коли Молотов „матиме час" для приїзду до Відня, щоб там підписати державний договір про Австрію і стрінутися з західніми міністрами. Ці останні, запевняє преса, готові пристосуватись до його часу. Англія, як ми вже інформували, настоює на тому, щоб найближча конференція з Совєтами відбулась на „найвищому рівні", себто, щоб взяли в тій конференції участь прем'єри чи пак (у відношенні до ЗДА) голови держав. Президент Айзенгавер є противником такого пляну і вважає, що спершу повинна відбутись конференція міністрів закордонних справ, яка вияснила б, чи взагалі можливо порозумітися з Совєтами. Англійський плян тісно в'яжеться з теперішньою виборчою ситуацією в Англії: конференція на „найвищому рівні", як колишній проєкт Черчила, є популярна в пацифістичних англійських масах і консерватисти висунули його з внутрішньо-політичних міркувань — пишуть часописи.

Москва остаточно уневажнила союз з Англією і Францією

Москва. — Президія Верховного Совєта затвердила рішення совєтської ради міністрів уневажнити союзницькі договори, підписані між СССР і Англією в 1942 році і між СССР і Францією в 1944 році. Рішення Президії Верховного Совєта прийшло після промови Молотова, що реферував в імені уряду СССР ту справу. В офіційному комунікаті кажеться, що Англія „на жаль" „не взяла під увагу факту, що відродження німецького мілітаризму становить загрозу для миру і безпеки народів Европи, і через те допустилась безпосереднього порушення своїх зобов'язань, прийнятих у тому договорі, отже тим самим анулювала той договір". Майже те саме оскарження піднесено у відношенні до Франції. Західня преса підкреслює, що Москва вибрала для цієї демонстрації акуратно той сам час, коли в Парижі офіційно приймається Західню Німеччину до Західньої Европейської Унії і до держав Північно-Атлянтійського Пакту. Ця совєтська демонстрація, давно вже заповіджена, як погроза, щоб не ратифікувати Паризького договору, не зробила на Заході найменшого враження і західні міністри закордонних справ, продовжують в Парижі наради над способом, як довести до нової конференції з СССР у справі з'єдинення Німеччини.

Туреччина підписала торговельний договір з Юґославією

Београд. — Туреччина і Юґославія підписали торговельний договір на протяг 5-ти років, в якому Юґославія зобов'язкується купувати турецьку пшеницю (від 100.000 до 200.000 тонн) і Туреччина зобов'язується продавати Юґославії по 4.000 тонн бавовни річно. Договір підписав турецький прем'єр Мендерес, що відвідував останніми днями Тіта. Після відбутих розмов між Тітом і Мендересом опубліковано комунікат, в якому сказано, що спеціяльну увагу під час розмов присвячено розвиткові співпраці поміж Юґославією, Туреччиною і Грецією.

В СВІТІ

● **Франція** помилувала, з нагоди признання Західній Німеччині повної суверенности, 35 німців, що відбували кари, як воєнні злочинці.

● **Московська „Правда"** назвала акт проклямування Західньої Німеччини суверенною республікою — „замаскованою формою продовження до безконечности військової окупації Німеччини американськими, англійськими й французькими військами". (Про те, що Совєти окупують Східню Німеччину, „Правда" не каже). Московський радіокоментатор пояснив: „Німецькі реваншисти дістали від Америки дозвіл збротися".

● **Зарщина** дістала 5 травня ц. р., себто з днем важности Паризького договору, новий державний статут. Її маленька територія величиною 991 кв. миль, з неповна одним мільйоном населення, стала „зевропеїзована" й підлягає зверхній владі Комітету Західньої Европейської Унії, створеної з 7 держав.

● **Англійська адміністрація** мусить залишитись на Кипрі доти, поки існує теперішнє міжнародне напруження, заявив англійський міністер колоній Генрі Гопкінсон. Англія, мовляв, рішена віддати Кипр під автономне управління, не зважаючи на останні акти терору грецьких самостійників.

● **Пані Елінор Рузвелт**, вдова по кол. президенті, дістане медалю Нансена за заслуги, покладені для добра втікачів. Цю медалю встановлено ще за існування Ліґи Націй у Женеві, коли то покликано до життя Комісію під проводом славетного подорожника Нансена для опіки над утікачами із Східньої Европи після вибуху большевицької революції. Вручення цієї медалі пані Рузвелт відбудеться у вересні ц. р.

● **Місто Гамбурґ** призвало Ганзайську Нагороду Гете англійському письменникові Т. С. Елліо, народженому в Америці, за „відкриття нових шляхів в сучасній поетичній творчості".

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗА СЕРИОЗНИЙ ПІДХІД ДО СЕРИОЗНОЇ ПРОБЛЕМИ

Конґресовий Комітет, його побудова і його праця, далекі від досконалости, як і все, що існує в цьому недосконалому світі. Це ми всі знаємо, бо на свідомості недосконалости базується людський проґрес. У цьому відношенні американці видумали засаду, що „дер із нов лимит фор імпрувмент" — немає меж для поліпшень, і це стосується до всіх ділянок життя. Але це поліпшення не падає людям з неба. Його треба здобувати великим трудом, щирим бажанням, відповідальною сміливістю, ну й розумом. В останньому розвитку медицини д-р Солк винайшов вакцину проти дитячого паралічу. Але він міг спрепарувати ту свою вакцину тільки після того, як виявлено бацилю тієї недуги і переведено безліч дослідів над можливістю її лікування. На кінцевий успіх склалось багато років мозольної праці багатьох фахівців.

Приклад д-ра Солка добре підходить до нашої теми, бо і в нас часто говориться про „параліч" праці в УКК, вказується на різні „бацилі" та рекомендується всілякі „вакцини". Проте, дотеперішні голоси і рецепти в цій справі не дають багато надій на д-ра Солка для УКК, а якби ліпше приглянутись деяким „укаківським солкам", то хто знає, чи не можна б щойно тоді побачити справжню бацилю, або щонайменше лябораторію Картера, супроти якої виникли підозріння, що її вакцина не вбиває, а тільки защеплює бацилі.

Для прикладу можна навести один друкований листок, в якому, крім громів на УКК, кинено каменем на українські „асекураційні товариства", зокрема на Український Народний Союз. Мовляв, УКК веде „холодну війну" проти неозначеного ближче „політичного суспільства", а винен у цьому УНСоюз, у випадку якого „взагалі трудно говорити про принциповість" і який тільки „веде гру на поділ і послаблення політичного суспільства", бо тільки так може „зберегти свій репрезентаційний монополь . . ." і т. п. А далі висновок, що „звідси нехіть до Держ. Центру УНР, про який знає американський світ і устами своїх губернаторів та сенаторів признає за справжнє, державно-політичне представництво України".

Маючи повний респект до авторів тих тверджень, нам все ж таки важко входити в полеміку чи заперечувати їхні закиди. Важко з тої простої причини, що треба було б писати їм історію УНС, підсумовувати мільйони долярів, виданих на народні цілі, писати безконечний реєстр всіляких акцій на користь українського народу та його визвольних змагань, навести десятки англомовних видань, що відкрили очі Америці на Україну та її змагання, треба було б їм, врешті, сказати дещо і про історію тієї резолюції губернатора Ню Джерзі, в якій Державний Центр УНР протиставляється фіктивному урядові УССР, як „справжнє державно-політичне представництво України" та якою наш опонент намагається доказати нам „нехіть до Державного Центру". А далі було б необхідно перейти реєстр платників Н. Датку, треба було б зладити бодай загальний список найбільш активних людей по наших громадах, що є членами УНС. Це навіть не коштувало б багато праці, бо все це вібране і готове, тільки не знати кому це протиставити, бо не знаємо про яке інше „політичне суспільство" мова в полемічній статті і де того „політичного суспільства" шукати.

Ми призвичаєні до несерйозного підходу і оцінки поодиноких наших громадських проблем збоку деяких наших опонентів, і такого роду виступи переважно іґноруємо. Найбільш вказаним було б зіґнорувати і цей несерйозний виступ, про який мова. Відступаємо від цієї засади тільки тому, що в цьому випадку авторами несерйозного виступу є серйозні люди, з неприхованими кваліфікаціями ідеологів та провідників того неозначеного ближче ними самими „політичного суспільства". Ми далекі від того, щоб підозрівати їх у злій волі чи прямо напасті, але це тим гірше, бо якщо мається до діла з такою поверховністю і такою подивугідною іґнорацією вже не тільки структури, характеру і завдань УКК, але й таких організацій, як УНСоюз, збоку політичної еліти, то чого ж можна сподіватись від „політичного суспільства"?

Можливо, що УККомітетові придалися б, якщо вже не якась „вакцина Солка", то бодай добрий застрик направду свіжої і конструктивної думки. Але всі ми разом і кожний з нас зокрема повинні стояти на сторожі, щоб йому не вщепити отруї. За це бо всі ми відповідальні.

НОВИЙ ЕТАП АМЕРИКАНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА

На початок грудня поточного року передбачені конвенції двох головних американських робітничих організацій, а саме — Американської Федерації Праці і Конґресу Індустріяльних Організацій, для ратифікування спільної конституції, отже тим самим і кінцевої фази для їх об'єднання. Комбінація двох американських р о б і т н и ч и х велетнів приходить у пору, коли весь світ стоїть під загрозою комуністичної диктатури під замаскованою назвою „робітничої диктатури", і саме тому нове потягнення американських робітників мусить приковувати увагу світу.

Треба згадати, що обидві американські робітничі організації походять з різних епох: АФП заснована в 1886 році під впливом теорії Маркса про нещадну боротьбу „між гнобителями й гнобленими всіх країн, боротьбу між капіталістами й робітниками, яка росте з року на рік"; КІО постав у 1935 р. на засадах АФП, як одна з складових юній.

Упродовж останніх десяти років прийшла основна зміна в думанні американського робітничого загалу. Він переконався, що марксистська теорія безупинної революції не здійснить робітничих мрій, за те американська система розподілу надбань праці поміж підприємців і наємців довела до добробуту як одних, так і других. Свідоцтво такому переконанню дає проєкт новоскладеної конституції об'єднаних організацій, який на вступі каже, що „сповнення надій і аспірацій працюючого народу Америки . . . прийде через демократичний процес у рямцях нашого конституційного уряду і згідно з нашими установами й традиціями".

Спільний Комітет Єдности, що підготовляв нові статути, проголошує в комунікаті з 2 травня 1955 р. їх зміст у таких постановах:

Буде признана рівність ремісничих і промислових юній: будуть закриті двері для юній, контрольованих або керованих комуністами чи іншими тоталітарними силами; будуть підтримуватись демократичні ідеали юнійного руху; буде втримано рівне право робітників на добродійства, які приходять з осяґів праці без різниці кольору шкіри, раси й національного походження.

Цікаві ще такі засади в новій конституції: будуть створені засоби для забезпечення нової організації від корупції й тоталітаризму та для швидкого покарання юній, що не схочуть п р и д е р ж у ватися етичних і моральних засад, яких загал має право вимагати від наших об'єднаних організацій.

„Ми сильно віримо, що нова конституція здійснює віру й сповняє надії на осягнення найкращих цілей працюючих людей і всіх громадян великої країни", — сказано ще в комунікаті про складення нової конституції спільної робітничої організації, яка охоплюватиме біля 15,000,000 осіб.

В поодиноких артикулах згаданого статуту-конституції говориться ще про методи й засоби для досягнення не тільки добробуту робітництва, але й для охорони демократичних інституцій; для забезпечення повного признання й користування правами й вольностями, до яких людство має оправдані претенсії; для забезпечення юній від нападу конкуренційних організацій; для продажу виробів, продукованих юнійними робітниками, і т. п. В інших параграфах знаходяться організаційні постанови про конвенції, про спосіб ведення нарад, про право висилки на конвенції делеґатів, про права й відповідальність урядовців і т. п.

У цілому статуті слідно зовсім інший підхід до робітничого питання, ніж той, який донедавна панував у робітничих організаціях, бо засаду безупинної клясової боротьби заступлено засадою збірних переговорів у почутті відповідальности перед цілим громадянством. На місце бойових фраз, які досі сіяли ненависть і були звернені проти осіб, що мали масток, сприйнято засади боротьби проти „сил, що підкопують демократичні установи нашої нації і поневолюють людську душу". Якщо порівняти ці бойові засади з попередніми, то мимохіть приходить на думку, що це справді „революція" в дотеперішніх робітничих гаслах, без уваги на те, хто їх проголошував.

Очевидно, що від проголошення нових засад до їх здійснення треба пройти ще довгий шлях. Одначе самий факт, що нові гасла ляжуть в основу поступування працюючих мас, вказує, що на місце безупинної війни приходить змагання до встановлення засад миру, в якому теперішнє покоління знайде свою щасливішу майбутність.

(С)

ТУРБОТИ СТЕПАНА ДОНЦОВА

З нагоди 1-го травня — „свята солідарности пролетарів усього світу" — у московській „Правді" виступив з відкритим листом до уявного „американського друга" харківський робітник-електромеханік Степан Донцов.

Про себе Донцов пише: „В економічному відношенні я уступаю деяким своїм товаришам. У мене покищо немає ні телевізора, ні автомобіля, ні предметів розкоші . . . Але треба взяти під увагу, що кожного літа я дістаю безплатну „путьовку" в санаторій або будинок відпочинку. Якщо я задумаю побудувати для себе будинок, то можу дістати позичку. Словом, для нормального життя маю усі умовини. І що найголовніше — маю абсолютну певність у завтрішньому дні: я ніколи не залишуся без праці..."

Отже, кваліфікований совєтський робітник Степан Донцов ні на що не нарікає і всім задоволений — кожного літа відпочиває собі в санаторії, має змогу затягнути позичку і не боїться, що залишиться без праці. Не будемо порівнювати змальованого ним високого совєтського добробуту із розписуваними день-у-день в совєтській пресі „злиднями" американського робітника. Це все речі відомі, і не в телевізорі щастя. Але непокоїть Степана Донцова інша справа, в зв'язку з якою, власне, і написав він свого листа до „американського друга".

„Міжнародне положення, — пише Донцов, — так ускладнилося і загроза нової світової війни так зблизилася, що ми не можемо залишатися невтральними, не можемо дивитися на події спокійно". — Далі з експресією оповідає він уявному адресатові, як то уряд ЗДА в шаленому темпі підготовляє нову війну, як творить воєнні бльоки, асиґнує сотні і мільйони долярів на шпигунську роботу — і все це для того, щоб завоювати і повернути в капіталістичне рабство „совєтський народ". „Уяви собі, мій друже, — звертається Донцов до батьківських почуттів американського робітника — що перша атомова бомба впаде на моє рідне місто Харків. А чи задумуєшся ти над тим, куди може впасти друга бомба? Адже у вас також є такі промислові й густо населені центри, як Ню Йорк, Шикаґо, Филаделфія, Сан Франсіско . . . Тепер, коли я дивлюся в очі своїй дитині, я здригаюсь на думку: невже і цій дитині загрожує смерть?"

Занепокоєний р о з в и т ком світових подій, „робітник Донцов" аналізує політичну міжнародну ситуацію, гостро критикує „імперіялістичні монополії" — джерела всіх нещасть, ганьбить американський спосіб життя і лає капіталістів та генералів, які на нарадах Північно-Атлантійського бльоку вирішили, „чий палець має лежати на циніглі атомової атаки".

Отаку аналізу подій і фактів перевівши, Донцов приходить до висновків, що саме треба робити, щоб війну відвернути. Висновки його з абсолютною точністю збігаються з текстом звернення комуністичної Світової Ради Миру, під яким комуністи збирають тепер підписи по всьому Совєтському Союзу і по всіх своїх сателітних країнах.

Як заявляє в своєму листі „харківський робітник Донцов", інформації про Америку і її імперіялістичну політику, про міжнародну політичну ситуацію і про все інше, про що він у своєму листі пише, зачерпнув він з „певних джерел": „Я, — пише він, — уважно читаю газети, слухаю радіо і мав можливість переконатися в тому, що буржуазна пропаґанда доказує неминучість воєн . . ."

От, власне, з того Донцову й треба було б починати, що про всі події в світі довідується він лише з совєтської преси і радіо, — з „Правди", „Радянської України" і радіоголосника, що зранку кричить у нього в хаті, переслідує його на вулиці і забиває йому пам0роки брехливою пропаґандою під час роботи у фабриці. Недарма ж витрачає Москва мільйони рублів, щоб заглушувати радіовисильні вільного світу, щоб їхні передачі не досягнули Степана Донцова і щоб думав він саме так, як пише в своєму листі до „американського друга".

А проте, стиль листа, його специфічна газетна форма і зміст свідчать виразно, що ніякий робітник Донцов його не писав, а придумав його кореспондент „Правди" і Донцову дав підписати. Придумав так, що й пальці знати. В авторстві Донцова не переконує навіть і те, що „Правда" під його листом подала повну його адресу: „Харків, вул. Дзержинського 42, кв. 2". Відомо ж кожному підсовєтському громадянинові, як то редакції совєтських газет „організують" подібного роду матеріяли. В такий самий спосіб робітники Н-ської фабрики кожного року „просять" партію і уряд випустити — і то негайно! — чергову державну позику. Так само фабрикується листи комсомольців, які „з захопленням" розповідають про своє веселе життя у вогких і брудних землянках і про свою каторжну роботу на цілинних землях Казахстану. А під час єжовщини так само „вимагали" трудящі через пресу і радіо нещадно винищувати „буржуазних націоналістів" та інших ворогів народу.

Фантазія совєтських пропаґандистів далеко не сягає, чого, на жаль, не усвідомлюють собі іноді ті, кому їхню пропаґанду належиться поборювати. Мають вони десяток заялложених трафаретів і достосовують їх у прерізних комбінаціях до [illegible] політичної кампанії.

Зрештою, лист Степана Донцова не звернув би на себе нашу увагу, якби не був він зайвою ілюстрацією до закросного на на[illegible] скалю „походу за мир", що його нині веде Москва. Що миролюбством большевики ніколи не відзначались — це річ загальновідома. Про мир вони кричать лише тоді, коли до війни ще не готові і її бояться, або ж, навпаки, — коли готуються десь війну розпалювати. Треба думати, що цим разом „похід за мир" розпочали вони через те, що саме тепер потрясають Совєтський Союз такі кризи в промисловості й сільському господарстві, яких вже давно Москва не знала. Ось для цього і підписи збирають проти атомової бомби, для цього й Степана Донцова змусили душею покривити.

В. С-ко

Стефанія Бубнюк

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ ПРАЦІ ДЛЯ НАРОДУ

(З приводу 25-ліття ювілею ОУК)

У днях 20, 21 і 22 травня ц. р. Організація Українок Канади ім. Ольги Басарабової святкуватиме на Сході Канади, в місті Торонті свій срібний ювілей — 25-ліття праці на народній ниві, праці для України і прибраної батьківщини Канади.

Що ж це за організація? Чому вона постала? Яка її ціль і що вона зробила за останнє чвертьстоліття?

Організація Українок Канади, як свідчить її назва, — це організація українок, що 25 років тому на розлогих просторах Канади від Атлантійського до Тихого океанів об'єднались в одну велику родину.

Членками цієї родини були здебільша по першій світовій війні новоприбулі іміґрантки до Канади, що внаслідок несприятливих обставин покинули рідний край. З рідного краю вони вивезли з собою вже вироблену національну свідомість, що разом із гарячою любов'ю до покиненої Батьківщини та невтишимою тугою за нею заставила їх гуртуватись для несення допомоги таким ще близьким і дорогим братам і сестрам, поневоленим у рідному краю.

Перші організаційні клітини — Дівочі Гуртки і Жіночі Товариства — постали 1930 року при Українській Стрілецькій Громаді. В 1934 році вони оформилися в Організацію Українок Канади (ОУК) з Центральною Управою, як кермуючим і координуючим чинником, під проводом першої голови, покійної вже Анастасії Павличенко, дружини відомого українського вченого, д-ра Т. К. Павличенка, кол. професора Саскачеванського у н і в е р с итету. Патронкою Організації Українок Канади обрано національну героїню, сл. п. Ольгу Басараб, як символ безмежної любови і посвяти для Батьківщини.

В Організації Українок Канади згуртувались щирі українки, що готові були працювати для добра свого народу, а заодно, вростаючи щораз то глибше в канадійський ґрунт, не забували також про свої завдання супроти нової прибраної батьківщини, Канади.

В рамках короткої статті годі вичислити всю ту працю, що її виконала Організація Українок Канади впродовж 25-ліття свого існування. Їхня організаційна праця проявлялась на різних відтинках українського життя.

Перші зусилля Організації Українок Канади, як згадано, були спрямовані на допомогу рідному краєві. Ця допомога була не тільки щира, але й щедра. Тисячі долярів збирали ідейні членки УОК на визвольну боротьбу, на культурно-освітні і видавничі цілі в Україні, як Визвольний Фонд УВО, інваліди, політичні в'язні, жертви пацифікації, Рідна Школа, націоналістична і жіноча преса.

Збереження свого національного обличчя в Канаді — праця над збереженням молоді при українстві, над збереженням культурних цінностей, над освідомленням своїх співгромадян про долю українського народу — це дальші ділянки праці ОУК, рівнобіжно з продовженням харитативної діяльности, яка в часі другої світової війни була звернена на всебічну допомогу воєнним зусиллям Канади, а по війні акції допомоги українськам скитальцям, особливо вдовам і сиротам. Тисячі пакетів з одінням і харчами, сотні долярів готівкою висилано до Европи з окремого фонду Українського Золотого Хреста, що його ще створено перед війною на допомогу рідному краєві. Цю допомогу з УЗХ Організація Українок Канади продовжує до сьогодні, перебравши кілька патронатів над дитячими садками, українською школою та кількома потребуючими родинами в порозумінні з Фондом Допомоги Українців Канади.

Вповні доцінюючи вагу і значення солідарної співдії всіх жіночих організацій, ОУК є складовою Організацією Комітету Українок Канади, членом Національної Жіночої Ради Канади і Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Також тісно співпрацює з Українським Золотим Хрестом Америки, Фондом Допомоги Українців Канади, а з заіснуванням у Канаді Українського Народного Союзу багато членок ОУК є членками цієї високовартісної громадської установи. Організація Українок Канади є складовою організацією Українського Національного Об'єднання, заінкорпорованого 1950 року.

Розуміючи важливість друкованого слова, Організація Українок Канади вела від перших своїх початків окрему жіночу сторінку в „Новому Шляху", а від шістьох літ видає свій власний журнал „Жіночий Світ", єдиний український жіночий журнал у Канаді. „Жіночий Світ" здобув собі признання не тільки в передплатниць-членок, але й у передплатниць-нечленок у Канаді й поза Канадою. „Жіночий Світ" є віддзеркаленням праці ОУК і дороговказом її завдань та виявленням думок-напрямних українки поза межами рідного краю, як матері, виховниці, господині і громадянки, словом — гідного співтворця українського життя.

Низка власних видань і перевидань різних книжок (в тому числі декілька дитячих видань), рефератів з нагоди різних національних свят, програм на різні свята, сотні обіжників і плянів праці доповнювали багатогранну діяльність ОУК. Тепер підготовляється до друку Альманах ОУК з нагоди 25-ліття праці Організації Українок Канади.

Ось і прийшов час, що треба зробити підсумки цієї праці, зробити загальну аналізу своєї діяльности за перше чверть сторіччя на те, щоб застановившися над своїми осягненнями, намітити такий плян діяння на майбутнє, який уможливив би стати вповні на висоті свого завдання у вільному світі, і виявитися справжніми співтворцями здійснення Великої Мети — Вільної і Соборної Української Держави.

УКРАЇНСЬКА ЕМІҐРАЦІЯ В АВСТРІЇ

Проголошення тексту пропонованої державної умови з Австрією насторожило всіх втікачів-еміґрантів на терені Австрії та й занепокоїло увесь вільний світ. Як виглядає справа українських втікачів в Австрії?

Закінчення воєнних дій застало на терені Австрії коло 25.000 українців, але багато з них відразу шукали кращого пристановища на терені Німеччини і туди переселились. На день 1 січня 1946 року було в Австрії зареєстрованих 22.000 українців. Переселенча акція до заокеанських країн допомогла іншим тисячам знайти нове поселення на терені ЗДА, чи теж інших заокеанських країнах. Під цю пору на всьому терені Австрії є близько шість тисяч українських втікачів. Це в головній масі ті, які не мали змоги бути переселеними, чи теж шукали змоги знайти постійне поселення на терені Австрії, з них багато дістало австрійське громадянство. Коли зважити, що на початку 1949 року на терені Австрії було ще коло 14.000 українських втікачів, тоді стане у всій величині вислід переселенчої акції, яку в головному перевів на тому терені для українців ЗУАДК.

Головна маса наших залишенців в Австрії живе в таборах. Такі головні табори є під Зальцбурґом, у Куфштайні в Тиролі і Вілляху в Каринтії. Багато наших людей живе ще по селах на сільсько-господарських роботах (в горішній Австрії), бо це дає їм змогу заробляти на життя. Деякі поселились у містах, головно студенти, які студіюють здебільша в університетах в Інсбруці і в Ґрацу.

Найбільше лихо нашої еміґрації в Австрії — це брак праці. Тоді, як господарський розвиток Німеччини дає можливості затруднення теж і де-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Михайло Островерха

НА КРУТОМУ ЗВОРОТІ

З пожовклих сторінок

1939—1940

21

До Мостиськ таки справді не пускали, але я, дещо відійшовши від стійки, правим боком дістався до міста. Переночував, як біженець із заходу, в нашого селянина. Такий був втомлений, що, нічого не ївши, зараз пішов спати. Ранком подався у дальшу дорогу. Вже за містом знову мене стримали червоноармійці. Я вернувся і пішов на Медику-Бушковичі. Але на якім 4-ім кілометрі стежа червоноармійців знову зупинила мене. Мої арґументи, що шукаю пораненого шваґра, нічого не помогли, я мусів завертатися. Гнобило душу, що не можу дальше пробитись. Спокійно перейшовши Мостиська, я подався на південь, із пляном — дістатись до джерел Сяну. Але й тут на такий арґумент, як: „Нельзя, товаріщ, і нє настаівай!" — я вже й не вертався до Мостиськ, а подався у поворітну дорогу на Судову Вишню.

В небесах сяло сонце, у синяві купалось небо, а я з важкою душею вертався на Львів.

У Судовій Вишні я зайшов до одної крамниці. Там, на мою втіху, застав мого краяна, що був моїм шкільним товаришем. Він запросив мене до себе в кімнату, запропонував мені, щоб я відпочив, підживився і, як хочу, переночував. Ці запросини я таки прийняв: мої нерви були надто натягнені цією невдатною втечею. Усе таки, я нічого не згадував йому, що утікаю: большевики принесли з собою оте недовір'я людини до людини, приятеля до приятеля. Щойно на другий день, зауваживши щирість і ясну відданість мого приятеля, я признався йому і розказав про невдатну мою втечу.

В Судовій Вишні життя йшло своїм новим маломістечковим темпом. Німці знищили місто бомбами, найбільше середмістя. Наш Народний Дім якось уцілів. Ринок, тепер за большевиків, був брудний і незамітаний. Тут стояли із фірами дядьки; повно соломи, сіна, яке гнило у болоті. Крізь вікно з Народного Дому бачив я таку картину: на небі блиснуло сонце, гнила солома гонить випарами, надходить відділ червоноармійців, які, з нечуваною для них і в совєтах невиданою радістю, купивши собі хліба, тут же, на цім гнию, прикуцьки розсідаються і підкріпляються.

— Жаль, що фотоапарата не маєш! Не варто б цю картину увіковічнити? Це ж суща Азія! І над Ґанґес не треба їхати, бо ось і тут, серед болота і гною, сидять і вживають буржуазного світу! — говорю до приятеля.

Увечері на цьому ж базарі розставили екран і показували пропаґандивний большевицький фільм: червоних достойників, відділи червоної армії, дефіляди, промови, до нудоти промов — пустих і голословних. Глядачі — переважно міський елемент, не наш. Час до часу з екрану неслись українські, наперемінну з московськими, пісні. Глядачі галасували, плескаючи в долоні.

Два дні ждав я у Судовій Вишні, чи не зможу пробратись на Перемишль — не вдалось. Постановив вертатись до Львова. Ще поки вирушив у поворотну дорогу, зустрінув знайомого шофера зі Львова, що приїхав сюди по сировець для фабрики, де працював. Він став розказувати мені таке:

— Буде нам важко з большевиками! Уявіть собі, вчора приходить до нас на фабрику якийсь комісар. Підходить до мене та й питає: „Ви — інженер?" — Ні, кажу, я шофер! — А він на це робить великі очі й: „Как? І так харашо адєт?!" — А я мав на собі оце саме, витерте і старе вбрання. Ну, то як же там, у них ходять люди? Я вже починаю розуміти той їхній рай!..

І мені в голові майнуло: за 22 роки найбагатішу країну довели большевики до голоду, до голі!

Сьомий жовтень, 1939 року. Надворі чудова погода. Іду лісом, що простягається між Судовою Вишнею і Родятичами. Лист золотом осипається. Де-не-де лежать у лісі виверненні останки військового польського авта, танка. Де-не-де несе нестерпним сопухом людського трупа, що десь у кущах розкладається. Вже недалеко Родятич здалеку бачу на шляху большевицьку стежу, до 15 вояків. Вони стоять на дорозі. Обабіч дороги, якої правий — ідучи на схід — берег має досить високий обніжок, стоять червоноармійці, звернені обличчям до лісу, з крісами, готовими до стрілу. Іду правим боком, не зупиняючись, на все одно. Коли наблизився до стежі на яких 15-20 кроків, з лісу вийшов червоноармієць і, лише глянувши на мене, заговорив чистісінькою, подільського з а б а р в лення, українською мовою:

— А там, просіком, хтось потягнув кулемета чи що!..

— Як це, допіру? — спитав голос із дороги, коли був уже нарівні зо стежею.

— Ні! — відповів перший вояк. — Тільки слід свіжий.

Вони не зупиняли мене. Та й правду сказати, почувши цю нашу мову, я ніякого остраху не мав перед ними. Пройшовши яких тридцять метрів, я, поправляючи собі скарпетку, оглянувся і побачив, що той, який приніс цю вістку, крутить сигарку, а командант стежі стоїть непорушно на шляху.

З стації Родятичі їхав я поїздом до Львова; і квитка не брав, замішавшись поміж польських військових полонених, які верталися додому. Один із них, дивлячись через вікно на воєнну руїну, сказав по-польськи:

— Бачу, що тут знищені переважно державні будинки. А там у нас, на півночі й заході, села, містечка, а то й поодинокі хати — все в румовищах. Німець зумисне руйнував польські корінні землі!

Наші хитрують

Львів за цих декілька днів моєї відсутности став ще сумніший, понуріший. Наші масово втікають на захід. Приятелів, знайомих стає усе менше. Усі втікають на Раву Руську, бо там німці мають іще посунутись дещо на схід, по річку Солокію. Що це за кордон?

Довідуюсь, що у Львові поляки залишили величезну кількість зброї, і то різного роду. В магазинах при вулиці Театинській знайдено: двадцять тисяч нових крісів, вісім зенітних гармат, багато кулеметів та летунських бомб. А в перших днях війни у Львові в полку, в якому служив Ярослав Курдидик, бракувало дві тисячі крісів. По вулицях вешталися здемобілізовані польські вояки — неозброєні, голодні. Тепер, увесь цей військовий матеріял, як я сам бачив, большевики вивезли на схід, до себе. — Цілі купи крісів, у перших днях здачі Львова, лежали на вулицях: брав їх хто хотів — мають і наші зброю, мають і поляки. — Біля Політехніки, при вулиці Сапіги, була могила вояка, що згинув у останніх боях за Львів. Скоро тіло якогось нашого міліціонера розкопати цю могилу — знайшли в ній чотири кулемети, понад сотку крісів, дещо ручних гранат.

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ

ЗА 1954 РІК ВПЛАТИЛИ:

ЛИСТА ч. 10. (По день 10. березня 1955 р.)

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Енджелес: По $10: Дмитро Гараджук (за 1955), Тарас Лукач, Теодор Ноґаш, Алекс. і Галина Скробко.

КОННЕКТИКАТ:

Бриджпорт: По $10: Дмитро Чарновський, д-р Іван Сорока, Марія і Тарас Слипинський, Дарія і Мирослав Стахів, У. Н. Дім, Укр. Роб. Союз (30 відд.).
Гартфорд: Стефан Зенчак $20 (за 1953 і 1954); по $10: А. Н. С., Володимир Будас, Василь Дуда, Іванна Гілевич, Федір Гаврилів, Михайло Іванів, Андрій Янішевський, Григорій Янішевський, Петро Єднорович, Василь Лукасевич, Микола Музіцький, Іван Микитюк, д-р Зенон Присташ, Василь Романів, Степан Романків, Іван Саґан; по $5: Галина Олексяк, Олекса Зенчак; по $2: Іван Лемеґа, Иософ Мокрицький; по $1: Богдан Гаврилюк, Олег Гаврилюк — оба малі хлопчики.
Ню Гейвен: По $10: Василь Добчанський (за 1955), Стефан Дрозд, Іван Гутникевич, Микола Яблонський, Лідія і Евген Козюпа, Володимир Маслянка, Лука Шимків, Михайло Шимків; Іван Куць $5; Михайло Дрозд $2; В. Василевський за значки $1.
Стемфорд: По $25: Федір Сломошинський, Василь Сидяга; по $20: Василь Карий (за 1954 і 1955), Микола Швець за 1953 і 1954), У. Н. Союз (350 відділ); по $10: Петро Хома, Павло Качалуба, Степан Корівчак, Іван Круліковський, Василь Лема, Лариса Палідвор, Марія Палідвор, д-р Василь Палідвор, Григорій Слобода, Михайло Сидяга, Українсько-Американський Клюб (за 1955); з дрібних датків у Клюбі $5.

ДЕЛАВЕР:

Ню Кесл: Иосиф Рак $10.
Вілмінґтон: Відділ УКК $28.13 (із свята Соборности); по $10: Григорій Косовський, Степан Матвійків, Марія Новосельська.

ФЛОРИДА:

Арґайл: Иосиф Федасюк $10.
Маямі: Анна і Василь Рижевський $10.

ІЛЛИНОЙ:

Аурора: Андрій Ноґа $5.
Шікаґо: Володимир Стасюра $30 (за 1952, 1953 і 1954); по $25: Михайло Ханас, Іван Кіт, Микола Ракуш, УНС (379 відділ); по $20: Петро Дзидзан (за 1953 і 1954), Теодор Турчин (за 1953 і 1954); Олекса Грицай $11 (за 1955); по $10: Александер Атановський, Іван Вардахівський (1955), Олекса Вардахівський, Петро Варвінов, Ізидор Верестинський, Катерина Воднар, Любомир Войко, Микола Войко, Михайло Бортняк, д-р Володимир Вошко (за 1956), Юрій Вуксар, Василь Хомич, Володимир Чижик, Дмитро Дерещ, Роман Дмитерко, Иосиф Дичка, д-р Мирон Федорів, Михайло Фесенко, Андрій Ґаврик, Володимир Грохола, Дмитро Гулич, Олекса Гаврилюк, Микола Гальчишак, Гринько Ганачівський, Іван Гановський, Павло Гірняк, Александер Гривняк, Юрко Гусак, Ілько Іванусь, Ярослава Ячмінська (за 1955), Ольга Калимон (за 1955), Володимир Карпин, Михайло Карачевський, Василь Кериченський, Ілько Козак, Ярослав Кравець, Іван Красник, Ярослав Красник, Микола Крихтяк, Антін Кучер, Филип Кульчицький, Богдан Кутко, Дмитро Кикіш, Іван Левочко, Т-во „Лежахів", Володимир Мацьків, Петро Маланчук, Іван Малюк, Александер Мартинюк, Володимир Мартинюк, Ярослав Матвіїв, Станислав Мазяк, Иосиф Медвецький, Володимир Модрицький, Лев Мурський, Іван Михайлюк, Михайло Михайлишин, Василь Мудрий, Александер Нагорняк, Петро Новак, Александер Олексин, д-р Константин Олексюк, Григорій Паук (за 1955), Володимир Пігут, Онуфрій Пончко, Маріян Потюк, Теодор Прокопишин, Ярослав Рак, Петро Решетник, Володимир Романяк, Степан Сахман, Михайло Семків, Павло Слободян, Володимир Стасюк, Петро Свитюк, Лев Силипа, Михайло Сус, Олександер Шміґельський, Іван Туцький, Товариство студіюючої молоді ім. Міхновського (за 1953), Юрій Теодорович (за 1955), Григорій Уніят, Ізидор Ванджура, Пилип Васильовський, Василь Влізло, д-р Петро Вигінний, Іван Запухляк, Иосиф Запухляк, Павло Запухляк, Семен Запухляк, Антін Зборик, Петро Змієвець, Антін Жолубок; Анатоль Усенко $6; На інвалідів: Микола Бортнійчук $5; д-р Евген Савчин $2; по $2: Омелян Маркевич, Елисавета Зінченко; На ветеранів: Микола Бортнійчук $6.
Медизон: о. Станислав Дашо $20 (за 1954 і 1955)

ІНДІЯНА:

Ґері: Андрій Цебак $5.

КЕНТОКИ:

Луісвіл: Михайло Шарий $10 і $5 замість квітів на могилу пок. Луки Мишуги.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Чікопі Фоллс: Іван Глушевський $10.
Фейрвю: Микола Дикан $10.
Мелроз: Станислав Берегулька $10.
Лудлов: По $10: Ольга Чорнобай, Василь Гайовий, Степан Михайлишин.
Пітсфілд: Пантелей Яремій $10.

МІШІҐЕН:

Бентон Гарбор: Василь Лизун $10.
Дітройт: Михайло Івасишин $11; по $10: Константин Веньц, Василь Вілинський, Микола Дудар, Володимир Кокорудз, Роман Туркевич (за 1955).
Флінт: Михайло Гаєвський $10 і $1 за значки.

Лансінг: М. Якимів $10.
Шікомінг: Іван Заполюк $10.

МІННЕСОТА:

Міннеаполіс: Осип Дмитришин $11; по $10: Іван Артим, М. К., „Провидіння" (134 відділ); Мефодій Леус $5.
Сейнт Пол: Стефан Михайльонка $11; по $10: Ірена і Григорій Волянський, Іван Дубицький.
Вілнен: Іван Дребет $5.

МІЗУРІ:

Кензас Сіті: М. Крикливий $2 (замість квітів на могилу пок. Л. Мишуги).
Сейнт Луіс: По $10: Іван Гадзіна (за 1955), Михайло Стефанишин, УНСоюзу (179 відд.).

МОНТАНА:

Вібо: Василь Мельник $10.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Картерет: Іван Мартинюк $10.
Елизабет: Лев Зварич $10; Богдан Голда $1.06 (за значки).
Гобокен: Степан Зачко $10 (за 1955).
Джерзі Сіті: По $25: Антін Драґан, Антін Шаран; по $20: У. Н. Союз 170. відділ (за 1954 і 1955; по $11: Дмитро Ганза, Василь Пацак; по $10: Михайло Варан (за 1955), Іван Ціко, Іван Цьолко, Дмитро Дидик, Степан Гріца, Микола Когут, Стефан Ладаний, Лев Лисій, Самійло Мухин, ООЧСУ, Іван Озоровський, Іван Пельо, Іван Рихвіцький, Сестрицтво Пресв. Діви Марії, Константин Северин, Микола Совин, Михайло Стебельський, Василь Шаплій, Микола Швед, Иосиф Терлецький; по $5: Василь Гадевич, Михайло Гайдук, Никола Горішний, Савка Савчинський, Яків Кашуба, Андрій Несвячений, Никола Попович; Іван Клапко $3; по $2: Семій Гомпач, Теодор Ковтко, Анна Корказе, Теодор Опуняк; по $1: Іван Гуральчук, п-ні Піхова.
Менвіл: Омелян Сміщкевич $10.
Міллвіл: Володимир Романків $10.
Морріставн: Іван Докторук $10.
Нептун Сіті: Евген Сумик $25.
Ню Брансвик: о. Василь Танчак $10.
Нюарк: По $10: Валентина Яковенко, Теодосій Каськів, Омелян Кіндзельський, Володимир Ліскович, „Провидіння" (2. відділ Пресв. Тройці), Ярослав Салук, Т-во „Запороже", Українська Централя, Український Центральний Комітет (відділ УКК), Український Громадський Комітет співпраці організацій, УНС (132. відділ ім. В. Хмельницького), д-р Осип Утриско, Відділ ОбВУА; по $5: Павло Лабійський, Кость Степовий; Гр. Дац $1.
Пасейк: По $5: Петро Куриленко (за 1955), Андрій Загребельний.
Петерсон: По $10: Ілько Ворис, д-р Мирослав Луговий, Василь Матвіяс, Андрій Німилович, Стефан Сасовський, Укр. Роб. Союз (288. відділ); Григорій Гаврищук $5.
Самміт: Надія і Сергій Колінський $10.
Товеко: Василь Дячук $10.
Вартон: Андрій Кунсяк $10; Сергій Шуляка $1.
Віппані: Петро Зятик $10.
Вудбайн: Н. Д. $10 (за 1955).

НЮ ЙОРК:

Амстердам: По $10: Симон Гнатківський, д-р Теодор Кокорудз, ОбВУА (за 1955); Петро Зенич $2.
Бронкс: Омелян Скремета $20; по $10: Лев Веручко, Осип Данко, Михайло Волосянський; Лев Каблак $5.
Бруклин: По $10: Ярослав Ціґаш, Василь Іваничишин, д-р Ростислав Сочинський; Український Народний Дім $110.
Гіксвіл: Петро Свінчак $5.
Гимпстед: Михайло Федько $10.
Гудсон: Михайло Кіцак $10; Александер Жилюк $5 (на '55).
Керґонксон: Іван Дерик $10.
Мангеттен: Михайло Пирський $20 (за 1954 і 1955); по $15: Микола Черник, Ярослав Волошин; по $12: Микола Данилюк, Іван Марусевич (за 1955); по $10: Лаврентій Цимбал, Богдан Чехович, Юрій Чорний, Іван Дух, Михайло Дребич, Микола Ганушак, Теодор Гапрап, Роман Гатлак, Теодор Гатлак, Микола Гоповський, д-р Адам Якимів, Осип Кацедан, Петро Лапчак, Евген Лициняк (за 1955), Дмитро Онищенко (за 1955), Микита Підруцький, Юрій Проців, Омелян Салик, Петро Струк, Віра і Богдан Соболта, Союз Українок Америки (відділ 4); по $5: Теодор Вагриновський, Григорій Воєник.
Озон Парк: По $10: Петро Федак, д-р Василь Лев.
Скенектеді: Осипа Турянська $14 (на 1955 у тому $4 на коляду і писанку для скитальців); по $1.50 (збірка): Іван Фізер, Михайло Гайдукевич, П. Ігнат, Іван Ярмолич, Ігнатій Сірий, Мирон Свідерський, Осипа Турянська, Н. Васюта, Н. Василів; Юрій Ех $1.
Трой: Данило Вазар $15 за 1952, 53 і 54).
Вотервліт: Відділ УКК $15; Іван Урбан $10.

НОРТ ДАКОТА:

Дрейк: Д-р Богдан Гординський $50.
Горгем: Семен Івонюк $10.

ОГАЙО:

Акрон: Андрій Качала $10.
Клівленд: Іван Диба $25; Мирослав Іванишин $21 (за 1953 і 1954); Осипа Олінкевич $20 (за 1953 і 1954); по $10: Микола Вобечко (на 1955), Петро Боднар, Осип Хімяк (за 1955), Михайло Христина, Володимир Ерденберґер, Евгенія Фандерис, Григорій Голембйовський, Іванна Голембйовська, Василь Голембйовський, Михайло Гевко, Василь Горностай, Марія Гороховянка, Василь Ільчишин, Олекса Якимів, Осип-Богдан Ковальський, Петро Кузняк, Михайло Ладан (за 1955), Иосиф Новицький, ОДВУ (за 1952 р.), Григорій Оленчук, Осип Світенко, Стефан Шмаґала, Теодат Школьник, Ірена Тарнавська, Українсько-Американська Студентська Організація, Михайло Вербінський; по $5: Григорій Вобків, Богдан Дмитрак. Збірка на хрестинах у п. Т. Гарбарука на хворих: В. Ворис $5; по $2: І. Яворський (Парма), А. Погорілий; по $1: С. Дехтяр, Н. Гарбарук, О. Гарбарук, С. Гвоздецький, Н. Коцюбух, В. Лаврисюк, Т. Лисак, Г. Надточний, В. Семків, С. Солтис, І. Свердлов.
Лайма: Д-р Михайло Яремчишин $10.
Лорейн: Петро Івасишин $10.
Толідо: По $10: Михайло Корнова, Іван Пелехатий.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Еликвіла: По $25 (за 1955): Ольга і Лев Манастирський, УНС (120 відділ св. Миколая); по $10: Іван Яцишин, Антін Кармазин, Зенон Комоницький, Юліян Манастирський (молодший, за 1955), Юліян Манастирський (старший, за 1955), Наталія Манастирська (за 1955), Василь Манастирський (молодший,), Ілля Матіяшів, Остап Миськів (за 1955), Григорій Павлушок (за 1955), Казимир Пудик, Александер Рефт (за 1955), Володимир Служинський (за 1955), Іван Витяж; по $5: Михайло Вац, Осип Вілас, Петро Добуш, Иосиф Козловський, Тимко Вітошинський.
Брістол: Михайло Тріщук $5.
Карнеґі: Евген Чучман $10.
Донора: Василь Сенко $10; по $5: Григорій Сенко, Михайло Сенко.
Іст Вандерґріфт: Никола Волоцький $10 (на 1955).
МекКіз Ракс: По $10: Семен Когут, Михайло Комічак, Павло Кравчук, Катерина Секула.
Ортанна: Апольон Т. $10.
Филаделфія: Із спадщини робітника покійного Василя Павлівського припало Нар. Фондові згідно з його останньою волею $500, а по відтягненню спадкового податку Нар. Фонд готівкою отримав $401.36; по $11: Дмитро Грамяк, Зиновій Маланчук; по $10: Павло Вілинський, Іван Домбчевський (на 1955), Тома Гаврилів (на 1955), Юстина Гайнус, Іван Калітан, Богдан Копитко, Иосиф Копитко, Александра Куц, Ярослава Куц, Лев Куц, Ірена Кушнір, Лев Кушнір, Микола Ловас, Володимир Луцишин, Олена Мосюк, Володимир Мисько, д-р Іван Скальчук, Володимир Шиприкевич, Петро Тарнавський, о. Александер Трешневський; Ірена Луців $6; Яр Славутич $5; за значки по $1: Андрій Кігічак, Роман Тимчук.
Пітсбурґ: По $10: Василь Бобурчак, Анатоль Борисенко, Митрофан Борисенко, Гурей Пацьора, Василь Ільницький, Авксентій Іскрак (на 1955 р.), Плятон Кириченко, Василь Курман (на 1955), Іван Ментинський (на 1955), Карло Полатайко, Олена Сандала, Василь Шабатура, Михайло Щерба, Евген Тимусь, Евген Зварич; по $5: Юстина Гильцьо, Іван Катириняк.
Ренкин: Иосиф Приймак $10; Укр. Народна Поміч $5; Антін Кушнір $2; Марія Адамцьо $1.
Шарон: По $10: о. Василь Дяків, Иосиф Ганяк (на 1955), Юліян Кульчеський, Олекса Попов, Дмитро Тилявський, Василь Волошин, Дмитро Зидик (за 1955).

РОВД АЙЛЕНД:

Потакет: По $10: Михайло Флис, Августин Юзвяк.
Вунсакет: Юрій Самборський $12 (на 1955).

НОРТ КАРОЛАЙНА:

Соммервіл: Н. Н. $10.

ВІРДЖІНІЯ:

Ричмонд: Д-р Петро Гарасимів $10.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ:

Вейртон: Петро Ждан $10.

ВІСКОНЗІН:

Геллинвіл: Микола Яремко $10.
Милвокі: о. Василь Вулавка $10.

ЗВЕРНЕННЯ

РАДИ ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

УКРАЇНЦІ! УКРАЇНКИ!

Надходять останні тижні, коли Ви ще можете виконати свою громадську повинність і вплатити свій Національний Даток до Українського Народного Фонду за 1954 рік.

Правда, про цю повинність Ви читаєте часто на сторінках нашої, української, преси і може для багатьох з-поміж Вас ці заклики вже збуденіли.

Тому Рада Директорів Українського Конґресового Комітету ухвалила звернутися до Вас із надзвичайним закликом у цій справі.

ТРЕБА ПІДКРЕСЛИТИ, ЩО СПРАВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ НЕ Є ЛИШЕ НАША ВНУТРІШНЯ СПРАВА. НАРОДНИЙ ФОНД Є ТАКОЖ ПОКАЗНИКОМ НАШОЇ ВАРТОСТИ НАЗОВНІ. МИ МАЄМО ЯК ПРИЯТЕЛІВ, ТАК І ВОРОГІВ. І НЕМА ДЛЯ ВОРОГІВ БІЛЬШОЇ ВТІХИ, ЯК СТВЕРДИТИ, ЩО НАША ВАРТІСТЬ ОБЕЗЦІНЮЄТЬСЯ, ЩО НАША КАРНІСТЬ, А ТИМ САМИМ І ВНУТРІШНЯ СИЛА, СЛАБНЕ.

Тому кожний свідомий громадянин повинен зрозуміти та відчути, що й на ньому лежить обов'язок у цій загальній справі і що також від нього залежить наш національний престіж і наш авторитет назовні.

Рада Директорів розуміє, що кожний платник Національного Датку має право надіятися й очікувати, щоби за його пожертви велася корисна національна праця. І ось — треба безсторонньо ствердити, що нині все українське суспільство може глядіти на осягнені успіхи з повним вдоволенням і навіть гордістю, що признають і Американці. Ми не хочемо повторювати в подробицях того, про що останнього року не раз подавала українська преса. Із щоденної праці Українського Конґресового Комітету згадаємо бодай найважніші моменти, а це — передовсім організацію українських свідчень перед відомою Комісією Керстена в справі народовбивства на Україні, далі — успішні заходи, щоби ці свідчення були утривалені для історії в офіційних виданнях і, нарешті, постійну і систематичну працю серед американського загалу. Наслідки цієї праці у всіх нас перед очима: згадаймо виступи в обороні України достойних Сенаторів і Конґресменів Американського Конґресу, стейтових Губернаторів та Мейорів мільйонових американських міст, про що раз-у-раз читаємо в американській і українській пресі. І, нарешті, як завершення наших спільних змагань, тріюмфальне цьогорічне наше Державне Свято, 22. Січня, коли про ідеали, змагання й боротьбу Українського Народу промовили в Сенаті й Палаті Репрезентантів Конґресу великої Американської Держави і коли, вперше в історії, з цих місць, з уст наших, українських, Духовних Достойників, пролунали молитви до Бога за Америку й за Україну та її многострадальний Народ.

Не вважаємо тут потрібним підкреслювати заслуги Українського Конґресового Комітету чи окремих його діячів, тільки зазначимо, що в політиці бувають такі осяги, яких ніякою вагою не зважити і ніякою мірою не змірити. Тому можуть бути справді горді ті громадяни, що своїми жертвами причинились до цих видатних успіхів.

І, НАКІНЕЦЬ, МУСИМО ЗАЗНАЧИТИ, ЩО ПЕРЕД НАМИ ЧЕРГОВА ВЕЛИКА ПОДІЯ, А САМЕ VI. КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ, ЩО ВІДБУДЕТЬСЯ 28.—30. ТРАВНЯ Ц. Р. В м. НЮ ЙОРКУ.

КОНҐРЕС — ЦЕ РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ Й УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ НЕ ТІЛЬКИ В АМЕРИЦІ, АЛЕ ПЕРЕД ЦІЛИМ ЧУЖИННИМ СВІТОМ.

НА КОНҐРЕСІ БУДЕМО ВІТАТИ ВИСОКИХ ПРЕДСТАВНИКІВ АМЕРИКАНСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО СВІТУ.

ТО Ж ГІДНІСТЬ НАША ВИМАГАЄ, ЩОБИ Й УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД БУВ РЕПРЕЗЕНТОВАНИЙ НАЛЕЖНО. З ЦІЄЮ МЕТОЮ ЗАКІНЧЕННЯ ДІЛОВОГО РОКУ ВІДРОЧЕНО ДО 15-го ТРАВНЯ Ц. Р.

З ОГЛЯДУ НА ВСЕ ЗАЗНАЧЕНЕ, РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ЗАКЛИКАЄ ЩЕ РАЗ УСІХ СВІДОМИХ ГРОМАДЯН — УКРАЇНЦІВ ТА УКРАЇНОК — ПОСПІШИТИСЯ В ЦИХ ОСТАННІХ ТИЖНЯХ ІЗ ВПЛАТОЮ СВОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ І ТИМ ВИКОНАТИ СВІЙ ПОЧЕСНИЙ ПАТРІОТИЧНИЙ І ГРОМАДСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК.

Ню Йорк, у квітні 1955 року,

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ:

Рада Директорів:

I. ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ:

Голова:
Проф. Лев Е. Добрянський

Заступники Голови:
Дмитро Галичин — Теодор Минник — Степан Спринський — Михайло Дуткевич — Олена Лотоцька

Касієр:
Осип Лисогір

Секретарі:
Антін Батюк Ігнат Білинський

Екзекутивний Директор:
Степан Й. Ярема

Генеральний Дорадник:
Михайло Пізнак

II. ЧЛЕНИ ПОЛІТИЧНОЇ РАДИ:

Михайло Вєтухів	Василь Мудрий
Іван Вовчук	Валентин Новицький
Юрій Волинець	Василь Омельченко
Ярослав Гайвас	Василь Полевчак
Адам Гординський	Іван Паливода
Олександер Ґрановський	Джан Робертс
Антін Драґан	Теодор Сендзік
Володимир Душник	Роман Смаль-Стоцький
Василь Завітневич	Микола Смолянський
Євген Зиблікевич	Матвій Стахів
Омелян Логуш	Микола Чубатий
Петро Матула	Василь Шабатура

ЛИСТА ч. 11. (По день 21. березня 1955.)

АРИЗОНА:

Феннікс: Петро Янес $25; С. Василенко $10.

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Анджелес: Тарас Лукач $10
Нортридж: Іван Гасцький $10 (1955).

КОЛОРАДО:

Денвер: По $10: Д-р Богдан Винар, Юрій Сластіон, УНС (226 відділ).

КОННЕКТИКАТ:

Броджпорт: Ярослав Левицький $10.
Гартфорд: Володимир Валко $15; по $10: Франк Андрусів, Володимир Воляк, Параска Гіль, д-р Володимир Гудз, Степан Гарасимів, Іван Іващенко, Богдан Ковальський, Анна й Александер Пришляк (за 1955), Іван Тесля, Володимир Тесля.
Ню Брітен: В-во св. Петра і Павла (254 відділ УНСоюзу) $30 (за 1952, 53 і 54); Народна Поміч $15 (на інвалідів); по $10: Іван Наконечний, Григорій Мирка, Андрій Савка; по $5: Іван Копчик, Теодор Зборовський.
Стемфорд: Н. Н. $10.

ІЛЛИНОЙ:

Елтон: Д-р Дмитро Яросевич $20.
Шикаґо: Д-р Григорій Щербанюк $25; по $20: Марія Іванків (за 1952, 53, 54 і 55), Евстах Юркевич; по $10: Адам Антонович, Гриць Вілущак, Володимир Вошко, Стефан Вук, Петро Ханас, Мирослав Дикий, Осип Флис, Дмитро Гойда, Л. Іваненко, Михайло Яцишин, Володимир Кашуба, Володимир Ключник, Катерина Кошівка, Прокіп Матійців, Генрика і Юрій Мізь, Богдан Михайлович (за 1955), Степан Пірко, Александер Побідинський, Стефан Округ, Михайло Семкович, Василь Стельмащук; по $5: І. Федурчак, Віра Крамар.
Джолієт: Софія і Роман Юркевич $10.

ІНДІЯНА:

Індіанаполіс: По $10: Александер Гетенко, Ярослав Петрунів.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: По $10: Роман Вільчак, Остап Хархаліс, Параскевія Хархаліс, Емануїл Притула, Володимир Романовський, Іван Тригубенко; по $5: Володимир Чорнодольський, Андрій Чорний.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Бостон: Володимир Федорів, Іван Кецмур, Іван Кругляк, Петро Николишин, СУМА.
Кембридж: Юлія Налисник $10.
Лудлов: І. Ч. $10; Василь Восик $5.
Пітсфілд: Стефан Стирак $3 (за конґресові рекорди).
Роксбюрі: По $10: Данило Галонзка, Степан Мацкевич, Петро Заґурський.

МІШІҐЕН:

Дітройт: Верезівський Допомоговий Комітет $56 (збірка на бенкеті); Антін Градовський $50 (за 1953 і 1954); Петро Драґан $15; по $10: Остап Дуткевич, Микола Кошів, д-р Александер Недзвецький, Володимир Несторович, Михайло Перфецький, Михайло Пшеничний, Іван Сточанський, Василь Шкудор, Т-во старших віком українців; по $5: Іван Атаманець, Марта Гаврильців.
Гренд Репідс: По $10: Д-р Роман Верес, Олекса Гнилик.
Гемтремк: По $10: Валентин Ковальський, Данило Рубаха (за 1955).
Стендиш: Д-р Н. Гнатюк $25.

МІННЕСОТА:

Міннеаполіс: Сергій Петрович $5.
Сейнт Пол: По $10: М. Г. Гайдак, Евген Гринишин.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Кліфтон: По $10: Іван Чуйко, д-р Никифор Гірняк, Юліян Котляр, Степан Покора.
Елизабет: Олена Куновська $2.
Ірвингтон: Евген Мацьків $11; по $10: Богдан Дацьківський, Иосиф Кладко, Ворис Процюк; по $5: Марта Кашиниця, д-р Юліян Савчак.
Джерзі Сіті: „Черноморська Січ" $20 (за 1954 і 1955; по $10: Олекса Вілоус, Іван Воднар, Андрій Вук, Антін Чир, Василь Іваник, Франц Колодій, Сильвестер Мартюк, „Самопоміч", Дионіз Смотрич, Іван Вірт; по $5: Лука Волутянський, Олена Новак, Михайло Микович.
Менвіл: По $10: Петро Яцук, Юрко Ясінський, Иосиф Кікта.
Нюарк: По $10: Б-во Вознесення при правосл. церкві, Ярослав Вігун (за 1955), Андрій Кашубинський, Микола Кріль, Тома Кордуба, Василь Палащук, Иосафат Станько (1955), д-р Микола Терлецький, Іван Веклак, Іван Зелик, Укр. Допомоговий Комітет.
Перт Амбой: По $10: о. Дмитро Федасюк (за 1955), Іван Савчак (за 1955), Никола Степась.
Плейнфілд: Франко Літовинський $10 (1955).
Розел: Володимир Загайкевич $10.
Соммервил: По $10: Осип Геречка, Микола Геречка (1955).
Савт Плейнфілд: По $10: Юліян Хміль, Лев Хміль, Марія Хміль, Василь Хміль (старший), Василь Хміль (молодший); по $5: Флоренс Хміль, Надія Хміль, Софія Хміль.
Трентон: По $10: Теодор Левицький, „Провидіння" (149 відділ), Павло Стадник.

НЮ ЙОРК:

Амстердам: По $10: Роман Грицак, Михайло Мельничук, Степан Сипливий (за 1955).
Оборн: По $10: Тома Воцонь, Григ. Ковальчик (1955), Федір Купчинський, Олекса Курляк (1955), Михайло Латанишин, Степан Найда, Іван Німець (за 1955), Ілько Вейко (1955), Григорій Завойський (1955). — В часі похорону бл. п. Теодора Кльоба п. Іван Коковський перевів збірку на УНФонд, що дала такий вислід: Гр. Ковальчик $2; по $1: К. Вобнер, Домініка Кльоб (вдова), І. Коковський, П. Комарницька, І. Король, Феня Лапай, Текля Мельник, о. Мільчаковський, Е. Рочій, М. Саврак; Суманицька 50 ц. Гості з Рачестер: по $2: п-во Кисличі, Н. Павлик; гості з Дітройту: по $1: Н. Кушлик, С. Щомак; гості з Сенека Фолс: по $1: Ф. Кльоб, Ю. Кльоб, І. Щомак.
Шарпсвіл: Филип Ясновський $10.
Скрентон: Григорій Теклишин $10; Никола Вілоскірка $5.
Вабилон: Іван Соломаха $20 (за 1954 і 1955); Олександер Черкасевич $10.
Бейсайд: Михайло Родик $10.
Бінґгемтон: Мирослава і Василь Притула $10.
Бронкс: Іванна Венцаль $20 (за 1954 і 1955); по $10: Евген Батарфальви, Петро Савчук, Петро Свистун; по $5: Юрко Гловатський.
Бруклин: По $10: Богдан Фостяк, Іван Йова, Зенон Кузьмів, Роман Раковський, Григорій Волічинський, Иосиф Заволюк; Микола Чепурківський $6 (на 1955); Антоніна і Юрій Кушніренко $5.
Бофало: Стефан Шишка $20 (за 1954 і 1955).
Черчвіл: Михайло Кузь $10.
Данкирк: Лев Ломиш $10.
Іст Медов: По $10: Анатоль Гончарів, Микола Курчак, Юліян Маланчук, Володимир Стець, Василь Захарія.
Гемпстед: Іван Вудз $12; по $10: Михайло Кирич, Василь Рибак, Іван Сельський, Петро Стецюк, Василь Виницький.
Кю Гарденс: Оксана і Роман Волчук $10.
Мангеттен: Михайло Макарчук $25; Аполінарій Осадца $20 (за 1954 і 1955); Леон Фединяк $13.50 (збірка в часі похорону бл. п. Варвари Павлик, що її перевели Параскевія Дичко і Марія Глюнт); Евген Луцький $11; по $10: Стефан Вартко, Василь Воднар, Евген Дорош, Григорій Гашинський, Иосиф Гарасимик, Петро Ікалович, Іван Ямрозик, Ярослав Клим, Анна і Володимир Костюк, Семен Костів, Ярослав Коструба, Зенон Куровицький, Василь Мандзюк, Катерина і Корнель Пелешок (1955), д-р К. О. Рогожинський, Василь Скакун, Союз Українок (відділ 1, за 1955), Михайло Щуль, Степан Щуст; по $5: Юрій Дикий (за 1953 і 1954).
Оґденбурґ: Д-р Осип Тимочко $20.
Олін: Марія Кружинська $15.
Рачестер: По $10: Осип Комарницький (1955), Антін Пінковський.
Сіонкс: Юрій Копистянський $10.
Сиракюз: Александер Гомішак $30 (за 1952, 53 і 54); д-р Микола Врублівський $20 за 1953 і 1954).
Ютика: Евген Кахникевич $5.
Йонкерс: По $10: Степан Гель, Святослав Коцибала, ООЧСУ.

ОГАЙО:

Клівленд: Д-р Микола Грушкевич $25; по $20: Теофіль Лисий (1954 і 1955), Льонгин Шанковський (1954 і 1955); Володимир Возняк $12; по $11: Омелян Чубатий, Григорій Вовк; по $10: Володимира і Мирослав Васлядинський, Братство вояків І. Укр. Дивізії, Іван Вурда, Тарас Вурий, Никола Дубас, Ярослав Дзядига, Розалія Галій, Григорій Головка, Іван Городинський, Дарія Говикович, Анна і Кость Єзерський, Григорій Кисіль (1955), „Львів" (спортове Т-во), Андрій Литовка, Микола Махлай (1955), Іван Магоцький, Микита Нестеренко, Полікарп Плюйко, Іван Сліпець, Володимир Сторожинський, Союз Українок (33 відділ ім Лесі Українки), Сокіл (336 відділ УНС), д-р Ярослав Сушків, Евген Тарнавський, Петро Венґрин, Стефан Воляник, Адам Вовк; по $5: Михайло Панасик, Семен Постолюк.
Перрисбурґ: Іван Александер $10.
Янґстави: По $10: Катерина Війовська, Михайло Хорос, Іван Цибряк, Андрій Цибульський, Іван Данилик, Гаргай Федір, Петро Кобрин, Василь Куцулаба, Григорій Луців, Кость Манджала, Іван Павловський, Евстахій Ткачук, Теодор Тимінський, Петро Веселовський, Тарас Захарко; Микола Сухар $2; Мих. Герак $1.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Бристол: Американсько-Український Клюб $25; по $10: Кость Форостяк, Андрій Галайдіда, Михайло Головчак, Ярослав Качмарик, Андрій Никитич, Алексадер Татомир; по $5: Петро Хомяк, Василь Найдан, Іван Сидорський.
Честер: Олекса Злупко $10.
Девон: Александра Чалишев $5.
Гаррісбурґ: Микола Степанюк $15.
Ленкестер: М. Король $10.
Олифант: Лев Сорочинський $10
Филаделфія: По $20: Олег Лисяк (за 1953 і 1954), УНС (397. відділ, за 1954 і 1955); по $15: Дарія і д-р Дмитро Кострубяк; Володимир Луців $12; по $10: Кузьма Валух, Володимир Васюк, Петро Бобрівник, Ярослав Войчук, Б-во I. Української Дивізії, Григорій Цогла (за 1955), Іван Черник, Павло Дубрівний, Василь Дупіряк, Роман Гевко (за 1955), о. Мирон Головінський (за 1955), Василь Гудь, Надія і Роман Іщук, Теодор Яців, д-р Василь Ящук, Володимир Карпяк, Ярослава Кравчук, Роман Клос, Іван Кривуша, Михайло Лясота, Евген Левицький, Володимир Левицький, Михайло Лукавський, Василь Лишик, Мирослав Мак, Марія й Осип Марусяк, Григорій Москалюк, Василь Надраґа, Себастіян Остррук, о. Ярослав Пасічинський (за 1955), Іван Поритко, Оксана Поритко, Михайло Пись, Теофіль Рудакевич, Лідія Рудик, о. прот. Петро Савчук, Іван Скіра, Степан Слободян (за 1955), Богдан Стеців, Дмитро Шабля, Галина Тещук, Анна Тучковська, Дмитро Тучковський, Т-во сприяння УНРаді, Українська Православна Парафія св. Володимира, Українська Вільна Громада, Мирон Утриско, Марія і Володимир Варвара, Василь Варварук, Анна й Василь Забродський, Лев Зуб, Володимир Жовнірчук; по $5: Захарій Гуков, Евгенія Лукавська; за значки: Ізидор Заплатинський $2; по $1: Вас. Калиняк, Михайло Середа.
Фенiксвіл: Павло Безпалко $10.
Редінґ: Павло Рубан $10.
Тайтусвіл: Стефан Юськевич $10.

РОВД АЙЛЕНД:

Сентрал Фолс: Українсько-Американський Горожанський Клюб $40 (з свята Шевченка); Микола Мирка $4 (збірка на святі уродин Петра Гайдали).
Провіденс: Семен Александрук $10.

ТЕКСАС:

Берґер: Іван Черешня $10.

ВІРДЖІНІЯ:

Арлінґтон: о. Юрій Гулей $10.
Річмонд: Ляриса Гарасимів $10.

ВИСКОНЗИН:

Милвокі: Микола Гречило $25; Михайло Кихівський $10.
Торп: Данило Троць $10.

КАНАДА:

Онтаріо: Торонто: По $10 (за 1955): Ірина Дувало, Юрій Дувало, Василь Дувало.

ПОПРАВКИ:

В листі ч. 4. було надруковано: Понтіяк: Теодор Марусяк $10, а має бути: Теодор Марущак $10.

ЛИСТА ч. 12. (По день 5. квітня 1955 р.)

КАЛІФОРНІЯ:

Сен Франсіско: Відділ УКК $10.

КОЛОРАДО:

Денвер: По $10: Михайло Гончарський, Корнель Крупський, Розалія Клепак, Марія Левицька (за 1955), Петро Майброда, Евгенія Миколайська, Ярослав Нижник, Михайло Семкович, Михайло Стефанишин, Олександер Світовий, Омелян Шира, Іван Жеребецький, Микола Зенюк.

КОННЕКТИКАТ:

Бриджпорт: Антін Марущак $20 (за 1953 і 1954).
Гартфорд: Гаврило Засько $20 (за 1954 і 1955); по $10: Теодора Бундзяк, Петро Дутка, Василь Грунтовський, Володимир Іванців, Ярослав Кецко, Павло Когут, Евстахій Кумович, Евгена Мельник (за 1955), Стефан Оприско, Ілля Панахид, Стефан Підлак, Іван Польний (1955), Володимир Саляк, Роман Скочдополь, Ярослав Ткачук, Стефанія Тимчишин, Володимир Винярський, Микола Захаріясевич, Мирон Зелез, Мирослав Зелик; по $5: Лев Апанович, Петро Ковальський, Іван Мельник, Павло Мельник, Романа Попович, Ярослав Тростянецький, Іван Васильків; по $2: К. Гнатюк, Г. Чепіль, П. Оренчук; по $1: М. Чепіль, А. Кучер, В. Пласконос.
Норвич: Ксенофонт Гаврилюк $22 (за 1954 і 1955).
Ню Гейвен: По $10: Володимир Антоняк, Микола Борецький, Агафія Вундзяк, Іван Данилович, Лукія Голембйовська (за 1955), Іван Голембйовський (за 1955), Ярослав Герасимович, д-р Юліян Грабович, Михайло Гусак, Марія Кошак, Богдан Лесь, Надія Лодинська-Кошак, Володимир Лодинський, Евген Лукомський, д-р Василь Небелюк, Володимир Рондяк (1955), „Самопоміч", Павло Самсонюк, Михайло Снігурович, Ярослав Сорока, Василь Шмата, Українська Православна Церква, Микола Вознюк, Онуфрій Возний (1955); д-р Степан Кізима $5.
Вилиментик: Володимир Лисак $10.

ДЕЛАВЕР:

Вілмінґтон: Український Горожанський Клюб $25; Карло Тарнавський $20 (1954 і 1955).

ДИСТР. оф КОЛОМБІЯ:

Вашинґтон: Володимир Онуфрик $10 (1955).

ІЛЛИНОЙ:

Шикаґо: Українська Правосл. Церква $26 (з концерту); Ярослав Чернявський $25; по $20: Василь Бабич (1954 і 1955), д-р Андрій Гасцький (1953 і 1954), Орест Городиський (1954 і 1955), Петро Яць (1954 і 1955), Іван Лаврук (1954 і 1955), Григорій Перець (1954 і 1955), Михайло Волчанський (1953 і 1954), Яків Вюн (1953 і 1954); Андрій Тимець $11; по $10: Іван Арлинський (1955), Григорій Баць (за 1955), Степан Балюх, Петро Варан, Василь Бражник, Богдан Білинський (1955), Евгенія Бучко, Іван Бучко, Дмитро Хоркавий, Лев Чайковський, Олекса Чучман, Степан Чучук, Теодор Дацьків, Олександер Даналко, Андрій Дмитренко (1955), Семен Доманчук (1955), Микита Древко, Петро Фурчак, Григо-

ВІД УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

СЬОГОДНІ ПУБЛІКУЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА ЛИСТИ ПЛАТНИКІВ І ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЩО ПРИСЛАЛИ СВІЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК ЧИ ПОЖЕРТВИ В ЧАСІ ВІД 10-го БЕРЕЗНЯ ПО ДЕНЬ 26-го КВІТНЯ Ц. Р.

Всім Громадянам, що виконали свою національну повинність, — велика подяка!

ГРОМАДЯНИ! ГРОМАДЯНКИ!

ЛИШЕ ТИЖДЕНЬ ДІЛИТЬ НАС ВІД 15. ТРАВНЯ — КІНЕЦЬ ДІЛОВОГО РОКУ НАРОДНОГО ФОНДУ. ТО-Ж ПОСПІШІТЬСЯ ІЗ ВПЛАТОЮ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ!

Якщо вишлете Нац. Даток після 15. травня, зазначте, що гроші висилаєте за 1954 рік. Тоді ця Ваша вплата увійде до Загального Виказу за 5 років існування Народного Фонду.

рій Галамін, Борис Галаган, Теодор Гринчук, Семен Гринішак, Теодор Гринишин (1955), Катерина Гульчій (1955), Орест Іваєчко, Михайло Єдлінський, Любомира Караван, д-р Осип Караван, Орест Казанівський, Онуфрій Коцелко, Гнат Кочерга, Генрик Коваль, Дмитро Кравець, Микола Кін (1955), Іван Кулик, Олег Куріца, Іван Леськів, Іванна й Іван Ліщинський (1955), Іван Лисик (1955), Анатолій Лупо, Катруся Лужна, Олександер Максимець, Филимон Маркевич, Павло Матусяк, Павло Мазар, Юрій Мазур, Василь Онушко, Іван Осадчий, Петро Осташ (1955), Михайло Овчаренко (1955), Омелян Плешкевич(молодший за 1955), Іван Піх, Михайло Пірко (1955), Семен Пасіка, Зенон В. Петеш, Іван Пеленичка, д-р Петро Попович, Марія Романченко, Мирослав Самиця, Іван Стебельський, Іван Свитюк, д-р Андрій Сиротюк (1955), Іван Щебльовський (1955), Іван Шпаргало, Василь Шиндер (1955), Дмитро Шумей, Теодор Ткачук, д-р Богдан Ткачук, Петро Василів (1955), Богдан Вовчик, Лідія і д-р Роман Залуцький, д-р Теодор Залуцький, Петро Зелізко (1955), д-р Анна Журко; по $5: Василь Ахтимійчук, Василь Дашкевич, Іван Фіта, Михайло Єнджеєвський (1955), Василь Назарко (1955), Володимир Олексюк.

ІНДІЯНА:

Дабюк: Софія і д-р Роман Заплітний $10.
Форт Вейн: Йосафат Горняткевич $10.

КЕНТОКИ:

Луісвіл: Мирослава і д-р Александер Цибрівський $25; д-р Василь Дробоцький $10.

МЕРИЛЕНД:

По $10: Адам Ціздин, Богдан Чапельський, Микола Яремко, ООЧСУ (14. відділ), Олександер Ратич, Василь Татчин.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Бостон: По $10: Дмитро Кузь, ОДУМ, Роман Стецько, Іван Шумляк, Т-во Прихильників УНРади, Український Драматичний Гурток.
Челси: Степан Головатий $10.
Джемейка Плейн: По $10: Володимир Ганчар(Михайло Волощук.
Пітсфілд: Михайло Дарчук $10.

МИШІГЕН:

Бентон Гарбор: По $10: Василь Кучмида, Іван Полюганич.
Дірборн: Роман Чучман $10.
Дітройт: Теофіль Блажкевич $11; по $10: Іван Білоус, Епіфан Гриньків, Василь Лазечко, Евген Лятишевський, Анна Левкут,„Стефан Левкут, Франц Липецький, Семен Макух, Галина Сенюк; по $5: Теодор Королишин; Теодор Демяненко $4 (1953 і 1954).
Оклер: По $10: Іван Побутський, Михайло Одосіїв.
Флінт: По $10: Стефан Кравс, Юрій Макогон, Іван Шумко; Йосиф Савка $5.
Гемтремк: Валентин Ковальський $20 (1954 і 1955); по $10: Олекса Антипів, д-р Михайло Цап, Роман Дацко, Денис Несторович, Григорій Оленич, Василь Стрілецький.

МІННЕСОТА:

Чіголм: Евстахій Круць $11; по $10: Павло Килочко, Іван Тимчишин (1955).
Гопкінс: Марія Гайдуков $10 (1955).
Міннеаполіс: По $10: Любов Филипович, Віктор Филипович; Христина Стефанович $5 (1955); Микола Стефанишин. $10.
Сейнт Пол: Михайло Крицишин $10.

МОНТАНА:

Вібо: Василь Мельник $11.50 (за книжки).

НЕБРАСКА:

Омага: Роман Шелевич $10.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бейон: По $10: Василь Фесьо, ООЧСУ (16. відділ), Михайло Волошин.
Бунтон: Дмитро Забігач $41 (за 1951, 1952, 1953, і 1954).
Картерет: Григорій Семененко $5.
Седар Кнолс: По $10: Петро Галатий, Стефан Візниця; Марія Галата $2.
Кліфтон: По $10: Іван Влиха, Богдан Чайківський, Василь Яців, Франко Вірстюк.
Гарфілд: Володимир Юрків $20 (1954 і 1955).
Гакетстави: Григорій Шавалюк $5.
Ірвингтон: По $10: Роман Філінський, Петро Матуля, Михайло Пилипчук, Андрій Сморжанюк, Богдан Шараневич; А. Гайовський $1 (значки).
Джерзі Ситі: Іван і Петронеля Микитюк $25; по $10: Іван Кохановськийой, Петро Постолюк, Павло Пришляк.
Мава: Осип Федорика $10.
Мілвіл: Богдан Ясінський $10.
Міллстави: Іван Гнідь $10.
Моррістави: Юрій Богуславець $10.
Нюарк: По $20: „Самопоміч", УНС (27. відділі „Орлик"); по $10: Михайло Дорош (1955), Юрій Дутка, Василь Гнатів (1955), Микола Кизима, Роман Лапичак, Олександер Лицар, Александер Нападієвич, Іван Пеленський, Володимир Псуй, Об'єднання Прихильників визвольної боротьби, Віктор Роговський, Микола Семанишин, Богдан Стефанович, Володимир Шпирка (1955), Теофіль Шимко, Микола Зайців; Петро Лобур $5.
Пассейк: По $10: Мирослав Безушко, Казимир Хіцяк, Володимир Чупа, Павло Гарматій, Юрій Герман, Павло Кобзар, Александер і Марія Комар, Іван Комендант, д-р Олександер Кондратчук, Іван Лакота, Зенон Леґедза, Петро Нанюк, ОДВУ, д-р Павло Польний, Володимир Познахівський, Іван Прокопів, Микола Прокопів, Іван Рудакевич, Теофіль Січкорів, УНС (97. відділ), Антін Ваньо.
Петерзон: По $10: Вавиль Матвіяс (1955), Володимир Січинський; по $5: Володимир Боднар, Михайло Яблонський.
Перт Амбой: Д-р Юрій Срібний $10.
Реритен: Іван Кепша $10.
Ріджфілд Парк: Микола Бутович $10.
Роббинсвіл: Володимир Петришин $10.
Соммервіл: Теодор Транзелюк $10.
Саут Бaунд Брук: Архиєпископ Мстислав $10 (1955).
Тінек: Микола Данильченко $25.
Товако: Григорій Музика $10.
Трентон: По $10: Галина Костюк, Іван Костюк, д-р Теодозій Сендзік, Василь Штендера; Олена Кальман $5.
Верона: Святослав Гординський $10.
Вайнленд: Петро Вудмаска $10.
Вестфілд: Іван Гузар $10 (1955)
Виппани: Василь Осадчук $20 (1954 і 1955); Іван Галатий $10.
Юніон Сіти: Д-р Петро Худолій $10 (1955).

НЮ ЙОРК:

Амстердам: По $10: Володимир Кривулич (1955), Тимотей Лаба, Іван Пастернак, Осип Пащак, Ярослав Римар, Кирило Сітко.
Асторія: Андрей Мирон $10.
Бінґгемтон: Д-р Ярослав Кокорудз $25; д-р Любомир Билів $20 (1955); по $10: Володимир Хруник, Дарія Феданків, Михайло Фіско, Дмитро Яремчук, Іван Корчинський, Іван Мороз, Михайло Неньків, ООЧСУ, „Провидіння" (відділ 190), Петро Шимко, Іван Тюх; Іван Шепета $5.
Бронкс: По $10: Едвард Хандога, Петро Коваль (1955), Бен'ямин Корсун (1955); по $5: Стефан Хандога, Кузьма Легкий.
Бруклин: Марія і Володимир Душник $50; Відділ УКК $40 (з Шевч. свята); Союз Українок (21. відділ) $25; по $10: Юліян Козяк, Микола Лаба, Лев Миронюк, Петро Паращак, Параскевія і Валентина Підстригач, Захар Рудик, Марія Волічинська, УНС (293. відділ).
Бофало: Союз Українок (49. відділ) $25; Йосиф Піцун $11; по $10: Олександер і Олена Бережницькі, Михайло Катрій, Атанас Т. Кобрин, д-р Михайло Лоза, Василь Макух, Микола Пінкас, Пластова Станиця, Стефан Вишенько.
Когус: По $10: Ярослав Білас, Б-во св. Петра і Павла (57 відділ УНС), Стефан Гавришко (1955), Михайло Кухар, Микола Шанц.
Флашінг: Стефан Тимків $10 (1955).
Ґліндейл: Михайло і Текля Овчар $10.
Гопвел Джондшен: Андрій Королик $15.
Гейстінґ ан Гудсон: Василь Цапович $10 (1955).
Гудсон: По $10: Тома Кастель (1955), Микола Мамівський.
Ітака: Василь Рихлик $10.
Джексон Гайтс: По $10: Д-р Евстахій Федик, Стефанія Кудла.
Джансон Сіти: По $10: Михайло Гулачок, Теодор Юнко, Николай Конасевич, Григорій Пригода; по $5: Николай Чебінок, Іван Руцький, Стефан Садовець; Лука Сеник $3; по $2: Іван Левкович, Володимир Пухир; по $1: Антін Кулик, Андр. Маливяцький, Ів. Тимчишин, Фр. Завада.
Маспет: По $10: Іван Дубик, Іван Вербовський.
Мангеттен: „Дністер" (361. відділ УНС) $100 (Нар. Фонд) і $40 (членська вкладка до УКК за 1954 і 1955); Михайло Ростішевський (за 1951*, 52 і 54 р.); по $20: Т-во „Броди-Лев" (1954 і 1955), Українське Лікарське Т-во; по $11: Василь Мороз, Стефанія Нагірна; по $10: Павло Андрусишин, Володимир Богачевський, Микола Борута, о. Александер Циганюк (1955), Михайло Данилюк, Микола Добрянський, Іван Гурик, Дмитро Яворський (1955), Роман Яримович, Валентина Юрченко, Микола Кізима, Евстахій Козопас (1955), Володимир Козицький, Дарія Кульчицька, Володимир Кукура (1955), Іван Кузів, Павло Кузьмій, Осип Кузьмин, Володимир Онишкевич, д-р Гриць і Наталія Ничка, Андрій Підвербецький, Стефан Піскор, Михайло Попик, Михайло Радомицький, Іван Ромашко, д-р Стефан Сахно, Роман Стефанюк, Лев Стеткевич, Осип Стеткевич, Дмтиро Сосяк, Ярослав й Ірена Щербанюк, Степан Щур, Панько Шуган, Роман Топольницький, Т-во Українських Кооператорів, Данило Волчук, Іван Воробель, Ілько Зубрицький; Микола Іванчук $5; по $2: Григ. Антонів (значки), Теод. Халупа; по $1: Дм. Максимів, о. В. Рабій.
Квінс Вілледж: Анна і Василь Герич $5.
Річмонд Гіл: Юрій Зеленський $20 (1954 і 1955); Володимир Кручовський $10.
Рачестер: Д-р Степан і Ольга Сукоаиченко $50; по $10: Микола Ковалюк, Михайло Прокопович, Мирон Сокольський, СУМА.
Сиракюз: Відділ УКК (з свята незалежности) $35; по $10: Василь Будзяк, Ілько і Текля Каменюк, Володимир Кіцак, Теодор Луцишин, Іван Миколаєвич, Іван Пігуляк, Український Золотий Хрест.
Ютика: Відділ УНС (484) $20 (1955); по $10: І. Федин, Василь Гнєвний, Григор Іванишин, Юліян Кушнір, Михайло Луценко, о. Йосиф Лукашевич, Наталія Лукашкевич, Іван Ризванюк, Ярослава Томич, Омелян Томич, Володимир Запаранюк (1955); по $5: Ярополк Войтович, Зенон Войтович; за значки по $1: Богдан Рабій, д-р Юл. Рабій.
Вотервліт: По $10: Б-во св. Йосафата („Провидіння"), Павло Кащак, Олекса Савюк, Антін Спяк (1955); Василь Крупка $4.
Віндгем: Генрих Вовк $10.
Йонкерс: Наталія Стрийська $10

НОРТ ДАКОТА:

Білфілд: По $10: Микола Прокоп, Іван Томчук.
Ґоргем: По $5: Іван Іванюк, Григор Клим.
Вілтон: А. Дрібненький $10; Джон Бараник $6; по $5: о. В Кармазин, Алекс. Чорний; по $3: П. Боднар, Н. Сологук, Г. Тріска (мол.); по $2: Мері Брездень, Н. Маковський, Мат. Романик, Ал. Скоропат; по $1: Дж. Десенко, П. Онуфрійчук, Дж. Патрик, В. Савицький, М. Канська, М. Кобильник, Г. Тріска (старш.); А. Бараник 50 ц.

ОГАЙО:

Кантон: По $10: Степан Гудз, Микола Хлиста.
Коломбус: Василь Яницький $10
Клівленд: Трифон Лесів $21 (за 1954 і 1955); Яків Мицишин $20 (1953 і 1954); по $10: Марія Цогла, Теодор Цогла, Іван Дем'янюк, Ярослав Говикович, Антін Яцишин, Михайло Кавалець, д-р Іван Лесько, Василь Майдан (1955), Михайло Мельникович, Дмитро Пісецький, Богдан Семків, Григорій Славута, Михайло Сліпець, К. Сикилинда, Іван Турба; по $5: Юрій Кульчицький, Марта Кульчицька; Христинка Цогла $2 (на укр. дітей в Европі).
Лорейн: Відділ УКК $58.50 (збірка).
Парма: Григорій Хованець $10.
Стюбенвіл: Д-р Богдан Лончина $10.
Толідо: Д-р Ростислав Василишин $20; Іван Кульматицький $15; по $10: Стефан Дрозд (за 1955), Михайло Корнова (1955), Антін Масник, Іван Підбірний, о. Володимир Рожко, Іван Шестак, Іван Теплий, Григорій Вульчак; по $5: Михайло Андриц, Анди Белов, Михайло Бобак, Михайло Денко, Іван Дикий, Йосиф Янушевич, Іван Круп'яник, Дмитро Криштофик, Майк Кушнір, Михайло Кушнір (старш.), Михайло Масник, Іван Ратич, Іван Теплий (з Елм Трі Р-д.), Антін Завадовський; Іван Бобак (старш.) $3; по $2: Н. Андриц, Ст. Барна, Ю. Грод, Петро Юркевич, Михайло Вайнар, Ст. Завойський; по $1: М. Влазецький, В. Денко, А. Янушевич.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Брістол: По $5: Л. Гайдукевич, Петро Мазурик.
Честер: „Самопоміч" $20; по $10: Ярослав Клюка, Атанас Кобрин, Ярослава Кобрин, Софія Мельник, Іван Михайлів, Любомир Микита, Стефан Микита, Василь Микита, Михайло Негела; Осип Кізюк $5.
Кліфтон Гайтс: Михайло Глова $10.
Клеймер: В. Греб $10.
Ленкастер: Михайло Танський $10 (1955).
Линдора: Василь Гожва $5.
МекКіз Ракс: Олекса Калинюк $20 (1954 і 1955); по $10: Іван Барабаш, о. Андрій Двораківський (1955).
Монессен: Михайло Опар $10; о. Микола Угорчак $5.
Найентік: Микола Дячівський $10 (1955).
Филаделфія: По $25: Евгенія і Сидір Новаківський, Українська Споживча Кооператива; по $20: Василь Іськів (1953 і 1954), Юрій Прокопишин, Петро Прус (1953 і 1954); Роман Вомпель $12; по $10: Володимир Бачинський, Микола Бартків, Лев Бобинський, Олекса Вережницький, Степан Бриндзей, д-р Богдан Бурбело (1955), Іван Харамбура, Іван Хортик, Стефанія Чорпіта, Іван Данківський, Катерина Демчук, Богдан Дубенко, Зиновій Дибуляк, д-р Петро Федорів, Іванна Федорів, Семен Герльовський, Дмитро Ґонта, Катерина Гельо, Осип Гельо, Осип і Стефанія Голінаті, Степан Голуб, Гаврило Гордієнко, Іван Гош, Клявдія Гош, Осипа і Маркіян Грабовенський, Степан Ярема, Ілля Яворський, Роман Карбівник, Богдан Казанівський, Ілля Кізь, Василь Колінко, Микола Косцьолкевич, Михайло Козак, Павло Кучерявий, Іван Левандовський, Роман Левицький, Володимир Лучин, Володимир Лучин, Михайло Лужецький, Олекса Лис, Ярослав Мадай, Степан Мазурак, Юрій Міщенко, Михайло Мізак, Іван Молящий, Степан Москвяк, Михайло Нич, Надія Неділко-Слободян, Яків Парахоняк, Осип Петрович, „Провидіння" (218 відділ), Богдан Романенчук, Марія Романенчук, д-р Михайло Романюк, Петро Рожок, Степан Рожок, Софія і Володимир Рудавський, Мирон Саґатий, Михайло Савчин, Василь Семен, Степан Сеньків (1955), Евген Список, Лев Стадниченко, Марта Шанковська, Лев Шанковський, Іван Шаран, Андрій Шекерик, Укр. Роб. Союз (296 відділ), Анна і Микола Тимків, Тетяна Василишин, Григорій Веселович, д-р Олексій і Софія Заяць; по $5: Михайло Дворян, Мирон Карбівник, Дмитро і Марія Пасло, Микола Сидорак, Петро Терпелюк.
Пітсбурґ: Український Допомоговий Союз $50 (в тому $20 на членську вкладку до УКК); по $10: д-р Борис Базилевич, Микола Баранів, Лев Явний, Іван Котула, Михайло-Остап Малюк, Микита Немец, Михайло Олійник, Василь Олійник.
Шерон: Михайло Теліщак $15 (1955).
Трамбаверсвіл: Теодор Голубений $10.
Вілкс-Бері: Семен Шопяк $2.

РОВД АЙЛЕНД:

Вунсакет: Теодор Кльован $20 (1954 і 1955).

САВТ ДАКОТА:

Іґл Бат: Д-р Роман Гура $20.

ТЕКСАС:

Ветер Форд: Рома Катрич $20 (1954 і 1955).

ВАШИНГТОН:

Сієтл: Е. Кондратюк $5.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ:

Вейртон: Василь Глинянський $10.
Вілінґ: Українська греко-католицька Церква св. Марії $18 (збірка); по $10: Александер Ясінський (1955), Михайло Медвідь (1955), о. Іван Оришкевич, Іван Шалева (1955), Українсько-Американський Клюб; по $5: Данило Щербатий, Михайло Щербатий; по $1: С. Грушкевич, С. Каник.

ВИСКАНЗИН:

Милвокі: Кирило Мирончук $10.

ЛИСТА ч. 13. (По день 20. квітня 1955 р.)

АРИЗОНА:

Фенікс: Володимир И. Коваль $10.

КАЛІФОРНІЯ:

Сакраменто: Анна і Василь Стельмах. $11.
Сан Франсіско: Галина Гриневич $10 (1955).
Саут Гейт: Григорій Чельняк $10.

КОЛОРАДО:

Денвер: „Провидіння" $10.

КОННЕКТИКАТ:

Бриджпорт: Степан Стецик $10.
Фейрфілд: По $5: Текля Дзєцюх, Мирон Литвин.
Гартфорд: По $10: Осип Бандера, Михайло Масник, Іван Табель, Осип Теслюк, Юрій Салевич; Оля Жевко $2.

ІЛЛИНОЙ:

Шікаґо: Д-р Іван Козій $35 (в тому $10 за 1953); Орест Городиський $31 (1953,54 і 55); по $25: Михайло Беряк (1955), Іван Кравчишин, Теодор Василів (1955); по $15: Оксана Добрянська, Теодора Левицька (неприйнятий зворот видатків для Ліґи Американців Укр. Роду), д-р Павло й Олена Турула; по $10: Петро Беґін, Василь Брицький, Василь Брагар, Святослав Хамів, Андрій Чубатюк, С. Дубовик, Петро Гут, Григорій Гарасим, Іван Юнко, Іван Кулинич, Володимир Подоляк, Юрій Старчак, Володимир Стасина, Іван Шкіра, Микола Волицький.

ІНДІЯНА:

Геммонд: По $10: Теодор Грицак, Іван Юзьків, Іван Лущак.

КЕНЗАС:

Кензас Ситі: Йосиф Полатинуш $30 (1953, 54 і 55); по $10: Іван Бриський, Анна Федорова, Антін Коссик, Богдан Музика.

МЕРИЛЕНД:

Куртіс Бей: По $10: Михайло Бендюк, Михайло Хома, Іван Ільчишин, Михайло Кец, Михайло Кравчик, Михайло Райца, Михайло Серединський, Відділ УКК, Володимир Войтович, Петро Войтович.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Пітсфілд: П. Лисенко $5.

МИШІҐЕН:

Ленір: Ксеня і д-р Омелян Лебедович $10.
Дітройт: Лев Футала $20 (1953 і 1954); по $10: Григорій Малиновський, Богдан Скасків, Атанас Слюсарчук, УНСоюзу 94. відділ, Марта і Зенон Васильович.
Флінт: У. Н. Дім $10.

МІННЕСОТА:

Галлок: Ант. Кирилюк $2 (за значки).
Міннеаполіс: По $10: Йосиф Бучек (1955), Дмитро Янковський (1955), Тетяна Янковська ('55), Василь Кулик, ОУРДП (відділ).

НЕБРАСКА:

Лінколн: Роман Панасюк $6.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бунтон: Петро Пйотровський $10.
Гановер: Степан Витвицький $10.
Ірвінґтон: Д-р Кость Кисілевський $20 (1953 і 1954); О. Гайовська $1 (за значки).
Джерзі Ситі: По $10: Марія Думанська (1955), Христина Квасниця (1955), Ярослава Левицька, Меланія Міланович (1955), Стела Расн; Катерина Маґура $5; Варка Бачинська $3.
Морріставн: Микола Захарків $10; В. Мартинець $1.
Нюарк: По $10: Степан Федоровський, Василь Качмар, Мирон Леськів, Василь Шмуляк, Іван Верблний.
Петерсон: По $10: Мирослав Чаповський, Віра Копач, Михайло Копач.
Реритан: Марія і Михайло Сірман $10 (1955).
Розел: Едвард Мельнячук $10.
Вайнленд: Григорій Кудин $10.
Вартон: Федір Німець $10.
Виппано: По $10: Михайло Челяда, Наталія Панасюк, СУМА; Д. Макар $1.

НЮ ЙОРК:

Амстердам: Відділ УКК $15 (з свята незалежности); Данило Митулінський $11.
Асторія: Іван Ткач $10.
Бронкс: Д-р Ярослав Макарушка $55; Василь Мисак $30 (за 1954 і 1955); по $10: Ігор Долішний, Станислав Заяць.
Вруклин: По $10: Братство св. Димитрія (32 відділ УНС), Володимир Р. Дячук, д-р Семен і Марія Демидчук, Марія Світій, Володимир Сохан (1955), Константин Трачук; по $5: Микола Степаненко, Михайло Заплітний, Яків Зозуля; Григорій Віршак $3; Вас. Смолин $2; по $1: Ал. Оленик, Ольга Жвір.
Бофало: По $10: Зенон Гадзевич, Андрій Клименко, Богдан Левицький, Зенон Мягкий, Михайло Мохнач, Укр. Клюб „Нова Хата", Бронислав і Наталія Пруц, Осип Залеський.
Флошінг: Петро Шох $10.
Іст Елмгорст: Александер Кібюк $10.
Горнел: Григорій Бобовник $5.
Джексон Гайтс: Анатоль Гудзовський $10.
Ланкастер: Стефан Кінь $10.
Мангеттен: Д-р Ярослав і Христина Воєвідки $50 (1955); Микола Крижановський $20; по $10: д-р Роман Граб, Іванна (донька) і Петро Яніцький, Іван Колодій, Дмитро Костишин, Марія Купчик-Кушнір, д-р Іван Лозинський, Анна і Володимир Мотюк, Петро Німирович, Александер Пашко, Сильвестер Проциків (1955); по $5: Володимир Гронюк, Володимир Волощук; П. Забріський $1.25.
Рачестер: Петро Твердохліб $20 (1954 і 1955); по $10: Людвик Вах (1955), Михайло Вілозор, Михайло Вурий, Марія Холєвчук ('55), Дмитро Хоптяк, Іван Деркач, ДОБРУС, Панас Дульовський, д-р Кирило Годованець, Степан Грицеляк, Володимир Кольцьо, Михайло Король, Іван Костів (1955), Мирослав Козпарський, Василь Кучмій, Ярослава Левицька, Юрій Левицький, Микола Лилак, Дмитро Максимів (1955), Михайло Малинівський (1955 р.), Магдалина Мартинович (1955), Осип Мудрий, Софія Онуфрик, Александер Орищак, Михайло Пукіш, Михайло Рінаш, Мирон Руснак, Осип Сабатович, Григорій Шміґель, Люба Шот, Люба Шот, Петро Сірик ($11), Т-во сприяння УНРаді, У. Н. Дім, Укр. Правосл. Громада св. Покрови, Укр. Роб. Союз (ім. Драгоманова), Роман Вітковський, Володимир Волощук (1955), Василь Вороняк, Дмитро Висоцький (1955); Олекс. Яськів $2.
Трой: Петро Тарнавський $10; збірка в часі свята на честь Тараса Шевченка: Василь Колодій $5; по $2: І. Байлак, В. Терновий, Е. Зелезняк; по $1: М. Вобиляк, П. Бойко, О. Хомич, О. Химяк, Л. Дмитерко, М. Гаврилюк, Ю. Єсуп, В. Коцур, М. Комар, С. Комар, С. Коновальчук, М. Коргун, В. Клим, К. Наболотна, В. Наболотний, П. Олійник, І. Романишин, М. Романишин, О. Славич, К. Тисяк, І Удич, В. Зелезнов, І. Жеребинський, В. Жовнір; А. Лукачак 50 ц.

ОГАЙО:

Кентон: Остап Панчишин $20 (1954 і 1955); по $10: Стефан Домчак, д-р Іларіон Домбчевський, Петро Гудзовський, Дмитро Головатий, Володимир Яцкевич, Василь Коцюруба, Петро Сахаревич, Василь Шкварок.
Клівленд: Українська Щаднича Спілка $100; Михайло Городиський $25; Михайло Бохно $10; Софія Ткатичак $5.
Джефферзон: М. Нечепоренко $11.
Янгставн: По $10: Стефан Бурий, Іван Баґан, Михайло Панько, Михайло Сталай; збірки в часі Шевченківського свята і на вічу УКК: Ю. Присташ $7; по $5: Дмитро Бряць, Андрій Бурий; по $4: М. Семчій, Микола Терлецький; по $3: Ф. Гаргай, М. Копчик, О. Рибалт; по $2: М. Болотенний, С. Буч, К. Вульван, С. Бурий, І. Цебрак, И. Двуліт, М. Федьків, В. Іванюкова, Т. Кулинич, І. Ліщак, Г. Луць, М. Люлька, М. Мушинський, М. Михович, І. Павловський, Марія Періг, А. Радь, М. Штинь, д-р С. Тимків, І. Вішка, Д. Затварницький; по $1: Е. Черкасенко, Е. Чурч, І. Данилик, о. В. Дяків, І. Дубровський, Г. Дворак, А. Федунечко, Ф. Гідовський, д-р Галушка, Г. Г., М. Гаргай, М. Гаврилко, М. Гаврилюк, д-р В. Голонко, Д. Голубець, Р. Горбачевський, М. Іванчак, О. Ясновська, Ф. Ясновський, А. Когут, С. Когут, І. Корнафель, М. Кралька, Т. Копчик, П. Ліщак, І. Мацейко, К. Манджала, С. Марчишин, М. Маркевич, І. Мартинишин, П. Масний, В. Мельникович, С. Мош, В. Мисів, М. Панкевич, Плоскодияк, М. Попик, Д. Проць, В. Прокопик, Г. Питюк, П. Савицький, О. Сенко, С. Смеречинський, І. Содомора, М. Стахура, д-р Р. Стахура, М. Стапай, П. Стецевич, І. Стрілка, С. Сушинський, М. Терлецький (старш.), М. Терлецький (молодш.), Ю. Варґулич, С. Василевич, М. Жмуркевич; А. Цимольк 50 ц.; І. Мигаль 75 ц.; Н. Н. $1.50.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Честер: По $10: Франко Грабовий, Дмитро Мінчак, Яро Салдан, Михайло Севрук, Мирон Смолій.
Коутсвіл: Збірка в часі панахиди за Т. Шевченка: С. Кронс $2; П. Р. Заплітний $1.70; по $1: Ф. Богатель, І. Дмитрик, І. Дробітун, о. Т. Форостій, А. Грицький, Я. Ковальський, С. Мудрий, В. Огар, Т. Рущак, И. Урбан, І. Замойський.
Грінвіл: Данило Кучмак $10.
Мангайм: Никифор Сліпченко $10.
Филаделфія: Д-р Богдан Старух $25; по $10: Павло Ганкевич, Микола Гудь, Михайло Караман, Іван Лакуста (1955), Іван Леськів, Володимир Масюк, д-р Михайло і Вільгельміна Мельник, Григорій Мицишин, д-р Іван Новосад, Богдан Онуферко, Теофіль Пашківський, Володимир Риндич, Оксана Сімович, Іван Слонський (1955), Софія Слонська (1955), Евген Стефанишин, Марія Стефанишин, Володимир Стефанишин; Василь Василик $2.
Пітсбурґ: Роман Романчак $10.
Шерон: Василь Ганяк $10.

РОВД АЙЛЕНД:

Провіденс: Ольга Модь $10 (за 1955); Ктр. Бойко $1 (Шевч. свято).
Вунсакет: По $10: Михайло Чагарин (1955), Т-во „Запорожська Січ" (відд. УНС); збірка в часі Шевченківського свята: по $2: В. Вурак, М. Гладик, о. С. Голутяк, К. Микитинова, М. Пасічнякова, Т. Пасічник, С. Павлишин, Г. Тепер, П. Тепер; по $1: А. Барилюк, М. Барр, М. Баворовський, Р. Борисова, І. Чагарин, И. Чагарин, О. Чагарин, Т. Чагарин, А. Чубайова, Ф. Домінік, М. Фірман, П. Гнецько, П. Гудз, М. Герман, А. Гладик, О. Гладикова, І. Градюк, А. Гречух, П. Гук, М. Яцишин, А. Ясінчук, Д. Ясінчук, С. Ясінчук, С. Карась, И. Кава, М. Кінашева, Т. Кльован, А. Коцюба, В. Коцюбинський, Ал. Кокольський, І. Кокольський, М. Колісникова, К. Коперилок, М. Коперилок, Р. Копитко, К. Корніцький, Андр. Королишин, Ант. Королишин, М. Кушнір, Н. Кузів, К. Лаба, Д. Лукеник, М. Липська, С. Макар, М. Мельник, І. Мішанець, Е. Мостецька, А. Михалюк, М. Михалюк (мол.), М. Михалюк (стар.), А. Мицишин, І. Назарик, І. Околита, Т. Паньків, А. Панько (мол.), М. Підгородецький, А. Процишин, М. Пригарська, К. Пурич, М. Рапко, А. Самбірська, Ю. Самбірський, Савчук, А. Сілінська, Ол. Сілінський, П. Стойко, К. Сулима, М. Сулима, П. Шевчук, Е. Тепер, С. Тепер, Р. Вецал, К. Виспянська, Вишньовський, П. Заяць, І. Затонський. В часі листопадового свята дали жертви крім проголошених ще такі громадяни по $1: П. Коцюба, В. Коцюбинський, Ю. Самбірський.

САВТ КАРОЛАЙНА:

Колонбія: Стефан Кулик $10.

ЛИСТА ч. 14. (По день 26. квітня 1955).

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Енджелес: І. Шматко $1.

КОННЕКТИКАТ:

Ансонія: Іван Гела $15 (1953, 54 і 55).
Бриджпорт: Дм. Осадчук $2.
Форествіл: Франк Бугрин $10.
Гартфорд: С. Демкович $10 (за 1955); С. Якимишин $2; В. Василевський $1.
Норвич: По $10: Петро Хома, Теодор Лазар, Петро Мархонь.

ДЕЛАВЕР:

Вилмингтон: Назар Мельниченко $10; Василь Майброда $60 (за роки 1950—1955).

ДИСТР. оф КОЛОМБІЯ:

Вашингтон: По $10: Д-р Роман Фільварків, Іван Малиновський, Софія Малиновська.

ІНДІЯНА:

Елкгарт: Ігор Шагай $17.

ІЛЛИНОЙ:

Шікаґо: По $25: Іван Багрій (1955), Михайло Канюк, М. Петрів і Сини; по $15: Андрій і Іван Оленищь, Стела Попп; по $10: Антін Гайдук, Марія Гаврилів, Володимир Гнатишин, Мих. Гуміняк, Григорій Крайник, Кирило Лісевич, Василь Мізь, О. С., Петро Стасишин, Ярослав Терлецький, д-р Маркіян і Марія Терлецькі, Іван Тищенко, Остап Варениця; по $5: Роман Думановський, Михайло Оленець.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: По $10: Д-р Степан Курилас, Юрій Подоляк.
Куртис Бей: Володомир Влашків $10; Тома Котик $10.

МЕССАЧЮЗЕТС:

Лоренс: Федір Калитка $10 і збірка $15.
Савт Дірфілд: По $5: Ірена Дигдала, Александер Павлюк, Ольга Павлюк; по $3: о. Евген Дигдала, Микола Рева, Олекса Гринишин; по $2: Параскевія Рева, Олекса Сельський; по $1: В. Гудима, С. Михайлишин, І. Олійник, Я. Романюк.

МИШІҐЕН:

Дітройт: У. Н. Союз (183 відділ) $30 (1952,53 і 54); по $25: Архип і Марія Цісарук, Ілько Рожак; по $20: Михайло Бабій (1954 і 1955), Михайло Крижанівський, У. Н. Союз (173 відділ); Григорій Віжик $15; М. К. $11; по $10: АБН (станиця), Юрій Бараник, Василь Бараник, Василь і Евдокія Варнич, Іван Батран, Мих. Березовський, Осип Бігун, Василь Білан, Юрій Босчко, Василь Будинко, Оксана і Василь Харів, Лев Чучман, Іван Чикало, Василь Дячок, Дмитро Дубрівник, Максим Дудун, Тома Ферко, Стефан Фіта, Василь Футала, Ярослава і Володимир Гіжак, Мих. Гльомб, Василь Гарасимів, Григорій Гарбар, Ярослав Голуб, Яків Яворівський, Михайло Кахній, Іван Калимон, Іван Клочко, Любомир Кльос, Евдокія і Степан Климишин, Евстахій Когут, Микола Кончак, д-р Петро Конюх, Григорій Королишин, Дмитро Кошиловський, Ярослав Ковалець, Йосиф Крохмальний, Богдан Кудрик, Григорій Курилів, Ярослав Лаба, Борис Левченко, Ірена і Богдан Левицький, Микола Лисий, Іван Любинський, Богдан Макольондра, Зиновій Мельник Теодор Михальчук, Петро Миколенко, Н. Н., Олександер Наконечний, Пласт (станиця), Володимир Поцілуйко, Роман Рибак, А. С., Мирослав Сявавко, Степан Скипакевич, Іван Сливка, Ярослав Стецюк, СУМА, Стефан Суровий, Іван і Надія Свистун, Григорій і Леонтина Таляженко, Іван Терлецький, Василь Терлецький (1955). Теодор Торський, Теодор Тимочко, Василь Тупичка, Софія і Володимир Тустанівський, Іван Ващук, Богдан Верещинський, Дмитро Волощук, Андрій Вовк, Ірена й Остап Захарків; по $5: Іван Бойдуй, Адам Ковалишин, Василь Мельник, С. А. Мількович, Микола Моштук, Нуся Нагайло, Евген Пащин, Володимир Сенюк, Іван Стеца.
Гемтремк: Стах Дунька $20; Евген й Роман Будзяк $15; по $10: Роман Андрушків, Василь Антонюк, Осип Барабаш, Володимира Целюх, Богдан Черниш, Тома Чуник, Василь Чикаловський, Ярослав Дужий, Михайло Евелайн, Петро Фіцай, Іван Ґерґелюк, Василь Ґруник, Теодозій Гундич, Дмитро Івасишин, Василь Яремчук, Ярослава і Петро Казанівський, Андрій Кіналь, Олена і Микола Климишин, о. Ярослав Кнігиницький, Андрій Когут, Андрій Крупський, Михайло Лопушанський, Марія Малинович, Петро Мякуш, Ольга Михайлович, Микола Михальчак, Стефан Михальчак, Григорій Озарків, Іван Панчак, Теодор Пастух, Ірена Подґурська, Провидіння (41. відділ), Ольга і Ярослав Ромах, Михайло Сірий, Петро Сливка, С. С., Іван Совірко, Осип Шулик, Данило Труш (за 1953), Богдан Ухач, Ілько Василюк, Володимир Ворик, Михайло Витягловський, Маріян Заблоцький, Михайло Захарків, М. С. Злочовський, Ярослав Зубаль, Йосафат Жук; по $5: Іван Халява, Михайло Мандрух, М. Воронович, Волод. Зварич.
Роял Оук: Корнель Івасюк $10
Ван Дайк: Михайло Галат $10.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Бунтон: Кость Кононенко $10.
Кліфтон: Іван Ладичка $5.
Елизабет: І. Б. Слободян $10.
Гіллсайд: Іван Лебідь $10.
Іст Орендж: Роман Булик $10.
Джерзі Ситі: Степан Микитюк $20 (1954 і 1955).
Нюарк: По $10: Евген Хмілевський, Михайло Кіндрачук, Василь Кузик, Василь Медюх, Андрій Стрижак; по $5: Володимир М. Левицький.
Ню Бронсвик: Відділ УКК $20 (1954 і 1955); по $10: Володимир Цяпа, Володимир Гронь, Осип Кошицький, Уляна і Стефан Павлинський, Іван Попіль, Михайло Попіль, Іван Сенота, Павло Собечко.
Ніксон: Ганна і Ростислав Ратич $15 (1955); по $10: Дарія і Василь Гусар, Іван Микитка (1955), Марія і Михайло Слободян.
Трентон: Любомир Лампіка $10.

НЮ ЙОРК:

Асторія: УНС (відділ 5 Бр. св. Николая $20; Павло Варинч $10.
Бінґгемтон: По $10: Стефан Вабій, Йосиф Карашкевич, Михайло Шпильчин.
Бронкс: Володислава Кіцюк, Ігор Соневицький, Ольга і Михайло Соневицький всі по $10.
Бруклин: По $10: Василь Яськів, Адольф Карпюк, Спиридон Титла.
Бофало: По $25: Д-р Михайло Макогон, Ольга й Олександер Слотюк (1955); по $10: Юліяна Конотопська, Антін Коваль, о. Михайло Кравчук, Теодор Лехман, Михайло Пальцан, Александер Потюк, Богдан Пожарнюк, Михайло Салдит, Григорій Сарахман (1955), Спілка Визволення України (відділ), Петро Теплицький, Т-во „Бсіда", Іван Вороняк; по $5: Петро Петрик, Олена Шермер.
Когус: По $20: Іван Вілина (за 1954 і 1955); Микола Павлів (1953 і 1954); по $10: Марія Вабяк, Петро Вачинський, Софія Вілинська, Йосиф Чайковський, Василь Дерлиця, Йосиф Дрогомирецький, Стефан Галібей, Уляна Гермак, Методій Янишак, Василь Любянець, Дмитро Мартинюк, Гаврил Понтанич, Михайло Виничок; по $5: Роман Галькевич, Дмитро Кендзерський, М. Віачар; Вас. Гоґоша $2.
Лонґ Айленд Сіти: Іван Рудницький-Кедрин $10.
Мангеттен: Комітет Об'єднаних Українських Організацій $30; Анна і Петро Кучма $20 (1954 і 1955); Іван Вовчук $11 (1955); по $10: Володимир Баранецький, Іван Безручко, Іван і Марія Галичин (1955), Вадим Кіпа, Дмитро Коваль, Роман Кушнір, Теодор Лешко, Евстах Манацький, Дмитро Нагірний, Володимир Назаревич, Ярослав Парохоняк, Петро Римар, Семко Ришитівський, д-р Ярослав Возняк; по $7.50: Михайло Пізнак (замісць квітів на могилу пок. Луки Мишуги); по $5: М. Єфремов, Іван Ярмола, Ліда Рубльовська (1955).
Ричмонд Гіл: По $10: Надія Кокольська, Микола Кокольський.
Ривергед: Мирослав Довбуш $10.
Рачестер: По $10: Юрій Бурлака, Василь Петришин (1955).
Йонкерс: Володимир Черевко $10; Антін Вегера $3.

НОРТ КАРОЛАЙНА:

Джексонвіл: М. Сосюрка $5.

ОГАЙО:

Акрон: УНС (295 відділ) $20; по $10: Василь Белей, Іван Гошко, Микола Шабльовський, Стефан Шевчук, Т-во „Провидіння" (відділ 68); по $5: Степан Дрекслер, о. Тарас Дурбак, Петро Яцечко, Петро Кулик, Станислав Моторович, Михайло Патруха, Кирило Станько (1955); Микола Савула $1.
Кантон: По $10: Д-р Іларіон Домбчевський (1955), Ів. Глинський, Іван Коваль.
Клівленд: Михайло Сениця $28 (за 1953, 1954 і 1955); Стефан Шмагала $20 (1952 і 1953); Петро Гупаловський $21 (1953 і 1954); Володимир Дучинський $11; по $10: Петро Бойко, Михайло Вібик, Микола Вігун, Григорій Вобків, Тарас Бурий (1955), Теофіль Цішкевич, Стефан Дубик, Федір Дикий, Стефан Фединяк, Кость Гаврилко, Мирослав Гейниш, Семен Іванюта, Микола Ярема, Михайло Кігічак, Петро Кінаш, В. Крижанівський, Стефан Кухта, Іван Кузняк, Осип Кузняк, Евстах Макарик, Ольга і д-р Олександер Наклович, Осипа Оліжкевич, Іван Попович, Ярослав Потічний, Ігор Руденський, Осип Сененький, Марія і Микола Струк (1955), Олександер Сидоренко, Василь Сидоренко, Іван Шиян, Филип Трач, УНС (291 відділ), Іван Винар; по $5: Корній Галат, Орест Іванюк, Теодор Стецура, Григорій Тершаковець, д-р Олекс. Школьник

МІЗУРІ:

Майк Сап $20 (із свята Шевченка).

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Батлер: Марія Менцінська $5.
Карнеґі: Григорій Шараневич $12; по $10: Константин Хома, Іван Когут, Теофіль Конецький, Андрій Козяк, Ілля Козяк, Іван Отчич, Дмитро Секелик, Стефан Зорій; по $5: Іван Гурій, Михайло Венгрин; Іван Копко $2; по $1: П. Хома, М. Дідусь, М. Залецький.
Моррисвіл: Іван Ігнатко $11 (за 1955).
Ню Оксфорд: Е. Стожик $5.
МекАду: По $10: Іван Лівчаник, Михайло Маркусь.
МекКіз Ракс: Ів. Михайлів $10.
Филаделфія: По $10: Стефан Голуб, Дионіз Непорада, Осип Стойкевич; Ів. Сірий $2 (за значки).
Пітсбурґ: По $20: Теодор Котула, Іларіон Кульчицький (за 1954 і 1955); Антін Луцький $11; по $10: Михайло Варан, Юрій Боберський, Атаназій Воднар, о. Антін Борса, Осип Врикайло, Федір Цюлюпа, Олекса Іванців, Павло Яцишин, о. Михайло Кіндій, Катерина Козак, Марія і Роман Лесько, Тимко Лесик, Ілля Слободян, Петро Шаґала, Антін Шмуль, Никола Терлецький, Володимир Вачинич, Василь Васьків, Антін Василик; по $5: Іван Векіш, Максим Чорній, Петро Даброн, Володимир К. Даброн, Анна і Мих. Дяк, Дмитро Головатий, Іван Коростинський, Атаназій Кравчишин, Іван Роговський, Андрій Соболь, Теодор Васько; по $3: Катер. Кліщ; по $2: Едвард Беній, Мик. Мандзяк, Марія Шедна, Дм. Сірий; по $1: Текля Годяк, І. Качурівський, О. Кадиляк, В. Саладяк, В. Вороняк.
Сейр: По $10: Теодор Бездух, Андрій Цап, Іван Горняк; по $5: Теодор Баль, Іван Стець, Тит Шкирпан, Мартин Вороблевський, Михайло Вороблевський.

ТЕКСАС:

Юстон (Форт Сем) Д-р Стефан Дудяк $25.

Ів. Розгін

ДЕЯКІ ЕПІЗОДИ БОРОТЬБИ З БОЛЬШЕВИКАМИ НА ПОДІЛЛІ

(Продовження)

Наша група і подібні групи в інших місцевостях комплектувалися з усіх згаданих прошарків населення. Представники політичних організацій, очевидно, приставали до нас, щоб мати свій вплив на підпільний рух, але про це відверто не говорили і не нав'язували своєї волі.

Після окупації Проскурівщини большевиками, кілька наших членів, що залишилися в місті, були заарештовані і знищені (Лопатинський, Пендак, М. Таранович — син), зате кілька осіб зразу попало на становища, дуже для нас важливі. Найбільше автоматично перейшло з Українського Комісаріяту на працю в бюрах Ревкому. Більшість нас і до того перебували на селах, а в перші дні окупації, за для безпеки, майже всі покинули місто і розійшлися по приміських селах, до своїх знайомих чи родичів. З перших же днів панування нової влади, наш і групи по селах і містечках взялися до активної праці. Досить швидко відновила діяльність група в місті Проскурові, але очолив її тепер п. Т., бо Василь Мудрий евакувався за Збруч разом із військом і урядом УНР. Евакувалось також кілька наших членів, як М. Бобиляк, Ст. Книш, А. Постоловський, В. Багацький, Верхола, як найбільш заанґажовані і розконспіровані.

До кінця 1922 року наші групи були уже в містечках Кузьмині, Фельштині, Сатанові, Ярмолинцях, Городкові, але й по селах існували колишні групи і організувалися нові. Мені відомо, що існували групи в селах: Ружичній, Ружичанці, Росоші, Баламутівці, Іванківцях, Глезневі, Юхимівцях, Зеленчі й інших. Як правило, збиралися для обмірковування різних справ лише місцеві групи. В повітовому місті збиралися лише принагідно (під час учительських конференцій, кооперативних з'їздів тощо). Група, до якої належав я, діяла близько повітового міста, і ми мали сталий контакт з повітовою організацією. Найчастіше хтось з повіту приїжджав до нас для інструкції і інформації.

Активна чинність організації.

Тому, що я був членом сільської організації і мало контактувався з повітовою, або точніше, знав лише декілька осіб, і не можу подати докладних інформацій про її роботу, я обмежуся лише тим, що знаю з власного досвіду. Як я вже згадував, організація не мала ще статуту. Місцеві групи називали себе по-різному. Та група, до якої я належав, називалася „Українське Братство", але не пам'ятаю, як ця назва в нас появилася. Подібні організації з ближчих сіл називалися дві чи три так само, як і наша, але в інших селах та містечках — по різному: „Вільне Козацтво", „Борці за мрії" тощо. Можливо, що повітова організація була під впливом якоїсь одної політичної партії (С. Д. чи С. Р.), а може була „надпартійна" як і наша в селі, про це мені не відомо, і ніхто з її учасників, що тепер перебувають на еміґрації — теж про це не знають.

Для економії часу і місця не буду зупинятися на всіх дрібницях, що траплялися на протязі кількох років діяльности, а пригадаю лише „акції", в яких ми брали участь.

Під час перебування поляків на Проскурівщині, ми всіляко захищали селян від напастей польського війська, а коли була інтернована Українська Галицька Армія і посаджена за дроти (в провіянтських магазинах на Кам'янець - Подільському шляху), ми організували місця переховування і дальшу відправку всіх, хто втікав із цього правдивого „табору смерти", де десяткував їх тиф.

Допомагали селянам приховувати харчові продукти від „продразверстки", для цього складали відповідні списки і прохання і через своїх людей добивалися зменшення або звільнення від податку.

Переправляли через Збруч, у певних пунктах на кордоні, членів родин або й самих діячів українських визвольних змагань. Між іншим, кілька родин і окремих осіб, що тоді перейшли через наші руки, тепер знаходяться в Америці й Канаді. Сприяли зв'язковим, що переходили з закордону від уряду УНР і різних політичних організацій. До нас їх надсилали з повіту, а ми їх або перетримували деякий час, а найчастіше влаштовували їм місця в потягах для дальшої подорожі.

Збирали й переховували зброю, яка попадалася нам до рук. Наші члени мали таку зброю, що була на обліку в нашій повітовій організації: 5 пістолів (3 нагани, 1 кольт, 1 бравнінґ), 2 військові рушниці, 1 шабля, 1 кортик і кілька ґранат („лимонок").

Мали вироблений плян активного виступу на випадок відступу большевиків з нашого терену. Мали завданням перетяти залізницю, Кам'янець - Подільський — Шепетівка і Волочиськ - Жмеринка; перетяти шосейний шлях Кам'янець - Подільський-Проскурів. На вимогу повітової організації, або, точніше кажучи, при участі члена повітової організації, докладно розроблено, хто, як, коли і де мусіли ці завдання виконати.

Тримали контакт з нашими членами, що працювали в різних установах, а через них і з деякими українцями, представниками влади.

Були відомості, що Південна Група армії Другого Зимового Походу мала завдання з нами пов'язатися, але до наших місць вона не дійшла.

Крім цих, так би мовити, плянових завдань, ми організовували різні принагідні виступи, демонстрації чи протестаційні маніфестації. Наприклад, на учительському повітовому з'їзді влаштували демонстрацію проти русифікації шкіл. Почали промовою В. Багацького, а закінчили співом українського гимну. Правда, за це кілька членів відсиділи більше як місяць, але все обійшлося без жертв.

(Закінчення буде).

УКРАЇНСЬКА ЕМІҐРАЦІЯ В АВСТРІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

яким втікачам, тоді в Австрії такої можливости майже нема. З-поміж чужинців-втікачів ще дехто із так званих „фолькcдойчів" міг дістати там заробіток, але для інших чужинців таких можливостей майже не було. Це було і є причиною, що наша еміґрація в Австрії належала все до найбіднішої, особливо у французькій і англійській зонах.

Великий відсоток наших еміґрантів в Австрії — це хворі. Вони приміщені в лікарнях біля Лінцу, чи в Тальґав, як теж у Форальберґу. Давніше велику кількість туберкульозно-хворих приміщувала лікарня на Парші в Зальцбурґу, приватно лікувались „легочники" в санаторії Ґохцірль у Тиролі.

Ще в перших післявоєнних роках зорганізовано Українське Центральне Допомогове Об'єднання в Австрії (УЦДОА), відповідник німецькому ЦПУЕН, спершу з централею в Інсбруці, потім Зальцбурґу. Але та організація не дістала правного визнання, хоч і був час, що вона об'єднувала організаційно фактично всю українську еміґрацію на терені Австрії і що „де факто" визнавали її окупаційні органи влади. Тепер, крім УЦДОА в Зальцбурґу, яке розбилось з уваги на „політичні" розбіжності, існує „Соціяльна Служба" в Інсбруку, як теж окремі організації колишніх вояків, інвалідів (є їх в Австрії 40 осіб), бувших репресованих совєтською владою й інші.

Та ні одна з цих організацій не має урядового визнання австрійської влади й кожна з них — дуже квола. Лише „Соціяльна Служба" дістала була затвердження її зобку французької окупаційної влади й складається з кількох секцій, з яких найбільша завжди була і є українська, здебільше з українським головою.

В Австрії вже від 1948 року існує і працює леґально Представництво ЗУАДКомітету і воно є єдиною українською організацією-установою, яка може правно виконувати свої завдання. Це тим важливіше тепер, коли входить в життя австрійська державна умова з виїздом західньо-альянтських залог і властей. ЗУАДК вже давніше перевів вдатну протиакцію проти першої репатріяційної хвилі. Тепер перед ЗУАДКомітетом нове завдання: не лише допомагати бідній і розбитій круглo 6-тисячній групі українських еміґрантів на терені Австрії, але теж забезпечити за нею право азилю і право на переселення. Це нове завдання стає тепер в осередку діяльности ЗУАДКомітету. Новий переселенчий закон PPA-1953 дає змогу перевести переселення українців з цього терену. Потрібна лише співчутлива співдіяльність української громади.

Нова небезпека для еміґрантів на терені Австрії напевно відкриє очі теж і самим еміґрантам і спричиниться до їх повного об'єднання. Лише спільною зорганізованою акцією самих еміґрантів і Представництва ЗУАДКомітету, який є під цю пору єдиним правним захисником наших братів в Австрії, можна буде опертись репатріяційним затіям і знайти полегшу у важких матеріяльних і моральних відносинах, при нотерійно-відомій неохочій і неприхильній до всіх „авлендерів" поставі австрійської влади й населення.

Т.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Гудсон, Н. Й.

Праця Відділу УКК.

Чисельно невеличка, простірно розпорошена, і під релігійним та національним оглядом дещо розбита чи збайдужніла українська громада в Гудсоні, Н. Й. почала наново організуватися, утворюючи тут два роки тому Гудсонський Відділ Українського Конґресового Комітету.

Хоч тишина і сонливість малого підгірського містечка, брак власної домівки і залі та замале число охочих і здібних до суспільної праці осіб створюють трудні умови для зорганізованої політичної і товариської активности, то все ж таки Гудсонському Відділові УКК вдалося добитися деяких успіхів. Впродовж одного року в члени Відділу вступило понад 80% новоприбулих іміґрантів, з міста і околиці. На жаль, старші іміґранти, за вийнятком кількох активніших, ще здержуються з вступленням до УКК, інакше вагаються. Але маємо надію, що в короткому часі і вони приєднаються до нашого гурту.

Відділ переслав до Українського Народного Фонду понад $400 з індивідуальних датків та з імпрез. Крім того, Відділ переводить періодичні збірки, коляди і писанки на ЗУАДК, і принагідні збірки, напр., на українську радіопрограму, на УСХС і т. п.

Заходом Відділу відбулися такі місцеві імпрези: відзначення свят Української Державности (1-го Листопада, 22 Січня) Богослуженнями в церквах та святочними зібраннями екзекутиви Відділу; показ фільму: „Чорноморці"; весняна забава з танцями — червень 1954; гуртова прогулянка автобусом на фестин „Союзівки" осінню 1954.

Цього року, в дні 27-го березня, заходом нашого Відділу відбулося скромне, але поважне Шевченківське Свято, участь в якому взяло понад 40 гудсонських українців і українок.

Відспівано „Заповіт" і наш Національний Гимн та вислухано доповідь секр. Відділу П. Сиротюка про життя, творчість і значення Тараса Шевченка. Добровільні датки з цієї імпрези, в сумі $19 переслано до Централі УКК з призначенням для Наукового Товариства ім. Т. Шевченка в Америці.

Цих скромних та все ж таки заохочуючих успіхів добився Відділ завдяки уважній і жертвенній праці як Екзекутиви Відділу, яку очолює визначний громадянин старої еміґрації п. Іван Юськів, так і багатьох активних членів і членок Відділу, які відступають свої обширніші світлиці на сходини, збори й імпрези Відділу, допомагають в урядженні забав, декорації залі, збірках і т. п.

Також Всеч. Отці Парохи обох гудсонських українських церков дуже прихильно відносяться до праці Відділу і допомагають своєю порадою і молитвами.

Є підстави надіятися на дальший поступ у поширенні і поглибленні діяльности Гудсонського Відділу УКК.

П. С.

Алентавн, Па.

Хроніка громади.

В дні 27 березня б. р. о год. 7 ввечорі відбулося тут свято — академія у честь ген. хорун. Т. Шухевича - Чупринки. Свято відбулось під опікою місцевого Відділу УККомітету і при активній співучасті 20 Від. ООЧСУ та Укр. Чоловічого Хору Лігай Велий. Свято відкрив голова Від. УКК п. І. Коромець, насвітлюючи значення боротьби і геройської смерти бл. п. ген. Т Чупринки. Хорові точки у мистецькому виконанні Хору Лігай Велий, під батутою п. проф. О. Дідуха, підбадьорили усіх.

У другій частині проф. Чубенко поставив дуже гарну інсценізацію п. н. „УПА в Карпатах" і п. Іван Стасів у вичерпному рефераті представив постать провідника і борця, що на жертівнику Батьківщини поклав життя. Хвилюючий момент пережили присутні, коли малі діти Д. Вуйцікевич і С. Горват поклали вінець на символічній могилі і навколішках віддали почесть бл. п. Генералові та всім упавшим за волю України. Свято закінчено відспіванням українського Національного Гимну.

Дня 20 березня відбулось свято у честь Т. Шевченка. Свято відбулось заходом укр. Прав. Церкви, а передовсім старанням церковного комітету, о. д-ра Левицького, його дружини, місцевого дяковчителя і членів хору. Свято відбулось у православній залі і пройшло із повним моральним і матеріяльним успіхом.

Дня 3 квітня 1955 в домівці Від. ООЧСУ відбулись Загальні Річні Збори Від. УКК Алентавн. У зборах взяли участь делеґати від 20 Відд. ООЧСУ, Відд. ОДВУ, Укр. Нар. Союзу 17 Від. „Провидіння" і Муж. Хору Лігай Велий. Перевибрано екзекутиву у такому складі: голова — Ів. Задворський, заст. Іван Коромець, секр. — Василь Гелешканич, скарбник — Ст. Муха. Контрольна комісія: Ст. Маркович, В. Лукинцький і Бутько Михайло.

Іван Коромець - Миколишин.

Ню Йорк, Н. Й.

Українське Лікарське Товариство

Українське Лікарське Т-во в Америці належить до тих нечисленних організацій, які без великого розголосу ведуть не тільки чисто науково - професійну працю, але й дбають про товариське життя своїх членів, не забуваючи про громадсько-суспільні обов'язки. Підсумком цієї праці за діловий 1954-1955 рік були останні річні Загальні Збори Філії Т-ва Метрополії Ню Йорк, що відбулися 26-го березня ц. р.

Перед зборами запрошений гість д-р А. Бруншвіґ, професор хірурґії Корнельського Університету і голов. хірург „Мемоpіел Госпитал", відомий у світі вчений і оператор, виголосив реферат на тему „Хірургія печінки", у якому в живих словах, ілюстрованих документальними кольоровими фото-знімками, поділився з нашими лікарями довголітнім досвідом у цій ділянці. Він майже одинокий хірург у світі, якому довелось перевести показне число (понад пів сотні) цих складних, але рідких операцій, які як не врятували, то продовжили життя пацієнтам.

По рефераті, у відсутності голови уступаючої Управи д-ра Петрищина, його заступник д-р Я. Воєвідка зложив звіт з діяльности.

Професійно - організаційна праця Філії включала сходини з науковими рефератами, які відбувалися майже що місяця. Товариське життя проявлялося у низці імпрез. Весняний Равт Зимові Вечерниці, Прогулька лікарів і їх родин на Союзівку, тощо. Т-во допомагало також своїм потребуючим членам і співпрацювало з різними українськими допомоговими й суспільними організаціями. Філія об'єднувала 86 активних членів, себто таких, які регулярно платили членські вкладки й брали участь у сходинах. Зареєстрованих лікарів і дентистів у Метрополітальній окрузі є втроє більше, одначе вони тримаються осторонь від організованого життя. Від Головної Управи Т-ва промовляв д-р Роман Осінчук, порушуючи професійно-суспільні теми.

В склад нової Управи Лікарського Т-ва увійшли: д-р Олександер Сушків, голова; д-р Ростислав Сочинський, перший заступник голови; д-р Микола Хиляк, другий заступник; д-р Марія Слиж, секртар; д-р Галина Гребеняк, скарбник.

До Контрольної Комісії вибрано докторів: Галину Носковську-Гірняк, Ярослава Макарушку і Остапа Варана.

Як довідуємося, нова Управа плянує цікаву й рухливу працю у найближчому році. 14 травня мають відбутися Весняні Вечерниці, влаштовувані разом з Т-вом Українських Інженерів. Крім фахово-наукових доповідей, плянується цілу низку популярних рефератів для здоровної освіти загалу у співпраці ц іншими громадськими організаціями, також короткі лекції через радіо.

С. В-ко.

З діяльности Т-ва Прихильників УНРади

Т-во Прихильників УНР м. Ню Йорку, що було одним із відсталих, пожвавило працю і зробило добрий розгін, який обіцяє задовільні висліди. Уже тепер Т-во має 175 членів.

20 березня 1955 р. відбулися Річні Загальні Збори цього Т-ва. Згідно з фінансовим звітом управи, Т-во зібрало на день зборів $2548, з яких $2400 переказано УНРаді. Нову Управу обрано в такому складі: Голова — мгр. Петро Григорович, містоголова — п-і Ніна Дмитренко, секретар — п. Семен Нечипорук, організаційний референт — п. Степан Кулик, скарбник — п. Олександер Гончар, преса і пропаґанда — інж. Анатолій Гудзовський, члени: Семен Ряпчинюк, Григорій Яремчук, Михайло Саливон і проф. Михайло Гавриленко. До Контрольної Комісії обрано: майор Дмитро Вакум, Петро Байбак, Григорій Маслівець і Іван Йова.

Уважаємо, що персональний склад нової управи вдалий і має всі дані, щоб забезпечити задовільно розгорнення праці Т-ва. На своєму першому засіданні нова управа зобов'язалася кількість членів збільшити втроє, а також розгорнути пропаґандивно-роз'яснюючу роботу про діяльність УНРади.

А. Гудовський,
прес. проп. референт.

Вашинґтон, Д. К.

Шевченківське Свято

Заходами Об'єднання українців у Вашинґтоні 27 березня в залі Віллард Готелю відбулося урочисте відзначення Шевченківських Роковин. Свято відкрив коротким вступним словом голова Об'єднання, д-р О. Антонович. Пані Віра Задорецька-Леджер виконала Американський Гимн. Хор Української Католицької Церкви (диригент Матей Берко) виконав „Отче наш" муз. Вербицького і „Заповіт" Т. Шевченка.

З святочною промовою англійською мовою виступив Едвард О'Коннор. Едвард О'Коннор — б. комішенер в справах Д.П. і директор Конґресової Комісії Керстена, приятель українців, у своїй промові згадав основні етапи в житті і творчості Шевченка і відзначив велике значення Шевченка для української нації. „Хто читає Шевченка, той розуміє українську проблему", — сказав О'Коннор. „Українці і американці українського походження повинні бути горді, що походять з народу, який дав світовій культурі Шевченка", — зазначив промовець. І на закінчення своєї промови О'Коннор відзначив спільність американських і українських інтересів: „Діяти на користь української справи проти російського імперіялізму — це діяти на добро Америки".

Доповідь на тему „Шевченко і релігія" зробив проф. П. Ковалів. Докладно проаналізувавши Шевченківські висловлення про Бога і про релігію не тільки в поетичних творах Шевченка, а також в його „Щоденнику" та в його листуванні, доповідач показав Шевченка як людину глибоко релігійну, як справжнього християнина, що розумів дух Христової науки і Христової віри. Шевченко ненавидів офіційне російське „православіє", яке було на послугах російської влади і російського імперіялізму. Проф. П. Ковалів ілюстрував свою доповідь надзвичайно цікавими і вдалими уривками з листів Т. Шевченка до своїх приятелів, а також з його інтимного щоденника та автобіографічних оповідань.

Відома українська співачка Ганна Ширей, яка була спеціяльно запрошена на Шевченківське Свято з Ню Йорку, з великим успіхом виконала такі пісні: „Така її доля" — муз Давидовського, „Три шляхи" — муз. Степового, „Нащо мені чорні брови" — муз. Заремби, „І золотої . ." — муз. Січинського, Арія матері із опери „Катерина" — муз. М. Аркаса, „Заграй, бандуро" — муз. Китастого та інші. Ганна Ширей має не тільки чудовий, сильний і чистий голос, але вона вміє з великою експресією передати найтонші нюанси почуття, насторю.

Іванна Пошивайло артистично виконала декламацію великого уривку з поеми „Гайдамаки" („Лебедин").

На Шевченківському Святі було присутніх понад 120 осіб. І доповіді і мистецька частина були на високому рівні і залишили велике враження на присутніх. З великим піднесенням вся заля співала Український Національний Гимн, закінчуючи цим урочистим співом Шевченківське Свято в столиці З'єдинених Держав.

П. В.

Йонґставн, Огайо

Віче в справі УККА

В неділю, дня 3. квітня ц. р. відбулося у нас громадсько-політичне віче, метою якого було зазнайомити наше ширше громадянство з дотеперішньою діяльністю УККА, його досягненнями, плянами на майбутнє а також і потребами для здійснювання цих плянів. На це віче прибув, як делеґат Централі УККА, проф. Бігун з Клівленд, Огайо, якого привитав голова Відділу УКК, п. Юрій Присташ.

У своїй промові проф. Бігун представив численним присутнім теперішню міжнародну ситуацію, положення на українських землях, стан визвольних змагань Українського Народу, а зокрема начеркнув точніше працю Централі УККА. Бесідник подав, що вже було досягнено та що ще більше можна було б зробити, як би УККА мав ширшу і тривкішу фінансову базу а Український Народний Фонд мав більше платників та жертводавців. Закликом до більшої жертвенности на народні потреби закінчив проф. Бігун свою цікаву промову. Відтак відповідав він ще на численні запити.

Під кінець була переведена збірка на У. Н. Фонд. Влаштовування подібних віч є дуже корисне, бо вони не лише інформують живим словом ширше громадянство про стан української справи та про УККА, але також і зближують це громадянство до своєї Централі та її праці.

Д-р Р. С.

● **Палата Репрезентантів** прийняла законопроєкт, згідно з яким американські вояки, що перебувають за кордоном, могли б присилати малі пакунки, не платячи від них мита. Але вартість цих пакунків не сміє бути більшою як 50. долярів.

Хроніка українського життя

НОВІ УСПІХИ Д-РА МИРОСЛАВА АНТОНОВИЧА

Едмонтон (П. В.) — Подібно як минулі роки, так і цей багатий в нові осяги д-ра Мирослава Антоновича, диригента голляндського мужеського хору в Утрехті. Вже кілька разів радіовисильня ВВС з Лондону передавала його концерти, не говорячи про те, що голляндська національна радіосітка постійно має у своїй міжнародній програмі виступи хору з Утрехту, що ним кермує українець д-р М. Антонович. До великого успіху д-ра М. Антоновича належить те, що він своїми виступами вспів уже виховати чужинецьку музичну публіку так, що вона тепер починає визнаватися в українській пісні та її композиторах, відрізняючи їх чітко від москалів. До беззастережних осягів останнього часу треба зарахувати концерт у Ґовда, концерт в Овген Ал на передмісті Утрехту, концерт у самому Утрехті, що відбувся 29. XII. 1954 р. в Якобікерк на користь Червоного Хреста, далі передання співаної Сл. Божої в українському обряді через радіо в дні 23. січня ц. р. і різні виступи поза границями Голляндії. В неділю 3 квітня награли цілу Сл. Божу для передачі ВВС з Лондону, а у Страстному Тижні співали через радіовисильню КРО релігійні напіви великого посту. В ночі з 9 на 10 IV. ц. р. співали Воскресну Утреню і Сл. Божу на закінчення студійного східного тижня в Драгенбурґу. Сл. Божу почали опівночі за старим звичаєм. У неділю 17-го квітня співали Сл. Божу в Ліль (Франція), а пізніше в тому місті ще давали концерт. Наступний день, понеділок 18 квітня приніс новий тріюмф хорові, що виступав цим разом у столиці Франції. Цей репрезентативний концерт зорганізувала і патронувала голляндська амбасада в Парижі.

О. ІРИНЕЙ НАЗАРКО ПРОПОВІДУВАВ У НІМЕЧЧИНІ

Едмонтон (П. В.) — До Риму повернувся цими днями Впр. о. д-р Іриней Назарко ЧСВВ із своєї поїздки по Західній Німеччині, де він давав реколекції для українських залишенців. Цей ієромонах-місіонер проповідував у таких містах: Мюнхені для місцевої інтеліґенції, яка майже в цілості висповідалася, в Ґавтінґу для хворих у санаторії, далі в домі старців у Мюнхені, у Мозах, Людвіґсфельді, Новому Ульмі і в Авґсбурґу. Крім цього, на запросини „Обнови" виголосив оригінальну доповідь в Мюнхені на тему: „Атомова енергія і християнська етика". Ця цікава доповідь стягнула численних слухачів.

Замість квітів на свіжу могилу невіджалуваного нашого Начального Директора
бл. п. інж. **ІЛЛІ СЕМЯНЧУКА**
складають на залишенців дол. 15.—
ОКСАНА і ЄВГЕН ЛУЦЬКІ
бувші службовики Окружного Союзу Українських Кооператив в Станиславові.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Т-ва У. Н. Дому Відд. 316 відбудуться в четвер, 12-го травня 1955 р., о год. 8-ій веч., у власнім домі при 831 Joseph Ave. Проситься всіх членів прийти на ці збори, маємо деякі справи до порішення. Довгуючих членів проситься вирівняти свою за залеглість, бо контрольна комісія при кінці цього місяця забере книжки до контролі. Після статуту, член який довгує більше як три місяці — тратить право до хворобової запомоги. — Н. Кучмій, преде.; В. Гнаткiв, кас.; І. Кучмій, фін. секр.; В. Гурянський, рек. секр.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — Б-во св. Юрія Відд. 379, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 15-го травня в Союзовій залі при 845 North Western Ave., о год. 12:30 вполудне. Проситься членів прийти на час і виповнити свої залеглости. Суспендовані члени, як прийдуть і заплатять свій довг, будуть прийняті наново. — Й. Дичка, преде.; І. Малюк, кас.; М. Семків, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — С-во Преч. Діви Марії, Відд. 112, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 15-го травня, в церковній залі св. Петра й Павла по 3-ій і 4-ій Службі Божій. Проситься всіх членів прибути на збори і використати їх для вплати вкладок. — А. М. Купер, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Т-ва Запорозька Січ Відд. 367 відбудуться в неділю, 15-го травня, о год. 1:30 попол., у церковній залі. Прохаємо членів явитися на зборах, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівняти свої вкладки, щоб не були подані до суспенди. Збільшуймо наш Відділ, приєднуймо нових членів. — К. Манківський, преде.; Т. Песко, кас.; В. Попович, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя Відд. 270, відбудуться в неділю, 15-го травня, о год. 2:30 попол., в У. Н. Домі. Проситься членів виповняти свій обов'язок, приєднувати більше нових членів до нашого Б-ва і УНСоюзу. — В. Бутковський, рек. секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Відд. 421 повідомляє, що збори відбудуться в суботу, о год. 8-ій веч., а укр. залі. — І. Наконий, пр.; М. Шипінка, кас.; Ю. Береза, секр.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

РОЗШУКИ

Пошукую кузинку **Нелю ЛЯЩОВСЬКУ** (дівоче ім'я — помужові не знаю) яка правдоподібно живе у Нюарку, Н. Дж. Ласкаві відомості про неї, або вона сама прошу писати на адресу:
MARY LUTISCHEN
114 West 77th Street
New York 24, N. Y.
TRafalgar 7-7695

ЯКІВ ВАСЬОВИЧ з с. Турочки Вижні, пов. Турка над Стриєм, Галичина, пошукує своєї дочки **Ірини** (по першому мужу **Федишкевич**, по другому **Щомак**) і її 4 дітей. Вона була вивезена до Німеччини на початку другої світ. війни і від неї немає ніяких вістей. Вона, або хто знає про неї, прошу написати на адресу: Jacko Wasiowicz, 48 Jeannette Street, Carteret, N. J. (Укр. пресу в Европі прошу передрукувати).

Олександер ЛОМАКА пошукує сина **Івана ЛОМАКУ** з села Софіївка, Київської области. Хто знає або чув про нього, прошу зголоситися на адресу: ALEX LOMAKA, 1312 N. Campbell Ave., Chicago 22, Ill. USA. Українські заграничні часописи прошу передрукувати.

ТАРЗАН, ч. 3459. Крик вночі.

Обох розлютованих чоловіків зустріла заслужена доля. Так помстився Тарзан! Хвилина жахливої тиші, а потім... Криваво-згущений крик потряс тишу ночі, коли два мавп'ячі самці прокричали свою перемогу.